

OBĚTI
KOMUNISMU
SE NESMÍ ZAPOMENOUT

Second Class Postage Paid at Berwyn, Illinois

1891 - 1993
102
YEARS OF
PUBLISHING

DENNÍ HLASATEL

Czechoslovak Daily Herald

Founded - Založen 1891

1891 - 1993
102
YEARS OF
PUBLISHING

USPS 002670 • VOL. CII

STŘEDA 6. DUBNA 1994 - ČÍSLO 85 - WEDNESDAY APRIL 6, 1994

Dnešní cena \$1.00

Projev českého státního presidenta dr. Emila Háchy

dne 16. III. do rozhlasu ve 22.30 hod.

Před dvaceti léty zajásala všechna česká srdce, naplněná nadějí, že vstupujeme do šťastného údobí našich národních dějin, které nám přináší trvalou a úplnou vládu našich věcí. Stál jsem opodál tehdejšího historického dění, ale moji radost z našeho netušeného úspěchu kalila mlhavá obava, zda jsou dány všechny vnější a vnitřní záruky trvalosti tehdejší víry. Nyní po dvacetiletí vidím ke svému zármutku, že tehdejší moje obavy nebyly bez důvodu. Ukázalo se, že to, co jsme pokládali za řešení jež přetrvá věky, bylo jen nedlouhou epizodou našich národních dějin.

Chci ponechat budoucnosti, již časový odstup umožní spravedlivý soud, aby zkoumala, co, do jaké míry a komu z nás lze přičítat vinu na tom, co přinesl dnešek. Cítím však, že je naší povinností, abychom to přijímali s mužným klidem, ale také s vědomím vážného úkolu učinit vše, abychom to, co nám z našeho snad příliš bohatého údělu zbylo dochovali neztenčené našim příštím generacím. **Pokrač. na str. 4**

VÝZNAM JEDINCE

(Výňatek z dopisu Miroslava Dolejšího)

ÚVOD:

Miroslav Dolejší, autor Analýzy 17. listopadu, do své rozsáhlé korespondence vkládá nejnovější rozbor politické situace a odhady do výhledu. Zná podhoubí světových manipulátorů a někdy se zdá, že pro něj není nic skrytého. Jednou při rozhovoru, když jsem se podíval jeho přesným informacím mi s úsměvem řekl, že pracuje v druhém suterenu, ale v zápatí mi nabídl, že mne do svých zdrojů zasvětil. Skoro s posvátnou hrůzou jsem odmítl: "Zatím ne, mně stačí co mi říkáš."

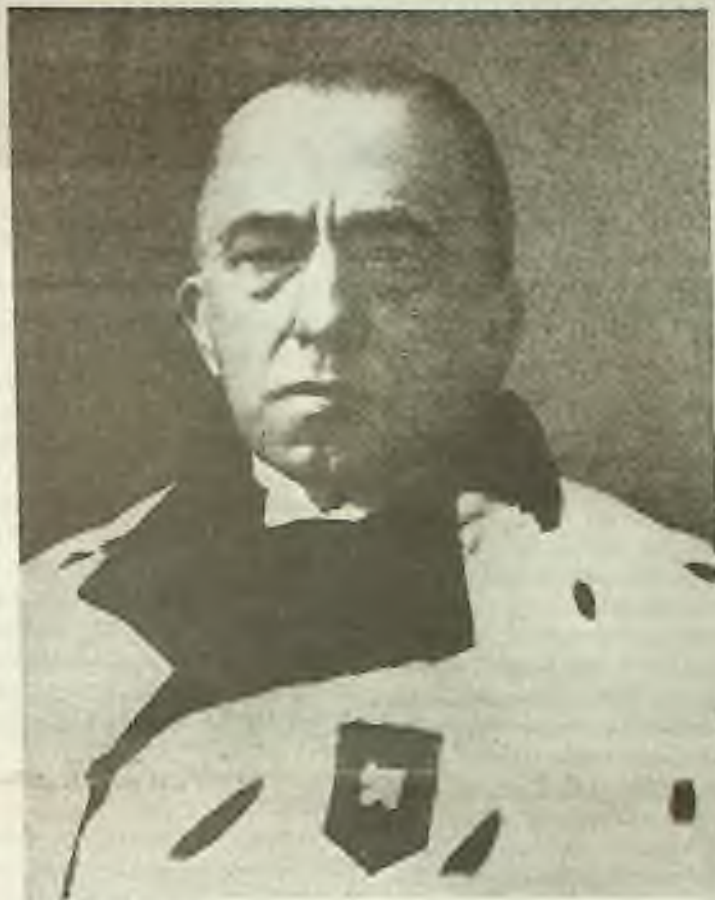
Miroslav Dolejší ze světových trendů odvozuje pro nás Středoevropu a specificky každého z nás praktické mravní a politické příkazy. Vše je navíc podloženo Miroslavovými osobními nejtvrděšími zkouškami. Proto jsou jeho písemná sdělení velmi závažná. Proto se nemůžeme ani moc divit, že dnešní skrytý totalitní režim v Čechách "ztrácí" jeho dopisy i dopisy určené jemu. Proto byl napadán i fyzicky. Tyto potouchlé akce ovšem jen nechtěně zvyšují význam každé jeho **Pokračování na str. 5**

Politická kultura

Ondřej Konrád - RFE

Za poslední čtyři roky jsme si osvojili řadu vlastně nových termínů a zacházíme s nimi téměř každý den. Otázka však je, zda si pod nimi jeden každý nepředstavujeme až příliš něco jiného, zda panuje obecná jednota v tom, co se pod oněmi výrazy skrývá. Zejména v ústech veřejných osobností se totiž mohou jevit některá slova různě zabarvená, přestože si zachovávají základní významové obrysy.

V zemi, již základy moderní politiky položil T.G. Masaryk s plnou vahou vrozené ušlechtilosti a ve které pak vládli totalitní místodržící s ostře protikladnou absencí jakékoliv slušnosti, mohou mít dnes konečně svobodní občané v lecčem okolo politiky docela klidně zmatek. I pojem politické kultury si lze vykládat různě, zvláště když se vyjevností navíc dostávají informace o tom, že ve státech s tradiční a bohatě rozvinutou demokracií si politikové často neberou servítky a že tedy není třeba nad podobným chováním také u nás nutně hned zvedat varovné prst. **Pokračování na str. 3**

EMIL HÁCHA (nar. 12.7.1872 v Trhových Svlnech) žil v Praze, po gymnasijských studiích absolvoval práva na pražské universitě, kde promoval, působil u zem. výboru král. Českého a u práv. soudu ve Vídni; po převratě stal se presidentem Nejvyš. správ. soudu Československé republiky. Jako výtečný znalec anglického veřejného práva uveřejnil o něm četné studie; pilně se také obírá odborovou a závodní organizací. Vedle pojednání v odbor. časopisech vydal spisy "O stavebním konsensu" (1909) a "Dohled vyšších instancí samosprávných k hospodářství okresů a obcí" (1915) a spoluredigoval "Slovník čl. práva veřejného." V mladších letech se obíral také beletrií a překládal z angličtiny. K jeho 60. narozeninám byl vydán sborník věd. prací právnických za redakce J. Hoetzla.

Potopená ponorka - nukleární riziko ekologii oceánu

Potopená sovětská ponorka vypouští do oceánu plutonium a vytváří kritickou situaci.

Mike Blair
Spotlight, 4. března 1994

Sovětská nukleární ponorka, která se potopila před sedmi lety v Atlantiku, asi 500 mil na východ od Bermud, se rozpadla na dně oceánu a vypouští smrtící uran a plutonium.

Podle dra. Charlese D. Hollistera, staršího vědce ve Woods Hole Oceanografické instituci v Cape Cod, Massachusetts, potopená ponorka, a zvláště plutonium, jsou vážným nebezpečím pro okolí.

Sovětská ponorka s nukleárním pohonem nazvaná Romsomolec, rozpolcená výbuchem a následujícím ohněm, klesla ke dnu se čtyřmi muži posádky. Většinu mužstva se podařilo uprchnout, než se postižená loď potopila ve vodách asi tři míle hlubokých.

Romsomolec nesl s sebou ke dnu oceánu reaktory s nukleárním **Pokračování na str. 5**

■ MOSKVA, Rusko

V neděli byl začátek sezony pochodů, a první slunečný jarní den vylákal tisíce rozzlobených komunistů, fašistů a antisemitů do zablácených ulic hlavního města. Ochuzení penzisté, bolševici, neonacisté v černých košilích a asi deset ruských ortodoxních kněží pochodovalo k budově bývalého parlamentu, kde se odehrála většina bojů 3.-4. října loňského roku, pochod byl totiž na památku šestiměsíčního výročí krvavé parlamentní rebelie. Pochod byl klidný - napadeny byly pouze fakta, pravda a logika; protestující došli k stejnému konečnému závěru, jako vždy při takových demonstracích: za zhroutení Ruska nesou vinu Židé.

"Francouzská revoluce, ruská revoluce - všechny revoluce v historii byly způsobeny spiknutím Židů, k. převzetí světa, prohlásil jeden řečník s červeným obličejem k mimojdoucím, kteří projevíli souhlas: "Podívejte se na důkaz. Všechno ruské zlato je v Rothschildových bankách ve Švýcarsku.

"Židé stvořili Hitlera, jen aby si měli na co stěžovat," vysvětlovala jedna stará žena jiné skupině posluchačů. A kolem dělali dobrý obchod prodáváči anti-semitských knih, neumělých židovských karikatur a protizápadních proslovů, naplněných nenávisť.

Nedělních demonstrací se zúčastnilo asi 10,000 lidí. Konaly se jako připomínka na 147 osob, které zahynuly když komunističtí a fašističtí protivníci Borise Jelcina bojovali dva dny proti provládním policijním a armádním jednotkám. Boje vyvrcholily útokem na parlamentní budovu, známou jako "Bílý dům". Byla již opravena a teď jsou v ní vládní úřadovny. U bílé zdi za Bílým domem je posvátné místo, kam položili pochodující květiny pod fotografie obětí. Pak byly vzpomínkové bohoslužby s ortodoxním knězem pod mořem rudých praporek se srpem a kladivem. Avšak pomsta, ne smíření plnila ovzduší, když komunisté a extrémní nacionalisté křičeli do mikrofonů, že neodpustí Jelcinovi to, že způsobil ono krveprolití.

Nedělní pochod byl zřejmě předzvěstí slibovaných pochodů proti Jelcinovi, jejichž cílem je zrušení hospodářského reformního procesu a obnovení Sovětského svazu. Přítomni byli vůdčové říjnové rebelie. Všichni byli v únoru propuštěni

Francouzští udržovatelé mru se připojili k tisícům na velikonoční mši v sarajevské katedrále. Ačkoliv Sarajevo se těšilo z prvních velikonoce bez bojů v posledních dvou letech, jinde v Bosně boje pokračovaly.

z vězení, když jim nový parlament (protijelcinovský) udělil milost.

V téže době, na druhé straně města předseda extrémní nacionalista, vůdce Liberální demokratické strany Vladimír Žirinovský, při posledním dnu stranické konference. Nazval nedělní zasedání "World Congress of Slavic Orthodox and Christian Peoples," a představitelé ze Srbska, Bulharska, Polska a jiných slovanských států souhlasili, že budou společně bojovat proti vkrádajícím se západním vlivům ve svých zemích.

Dřívější generál KGB Alexander Sterligov, také ruský ultranacionalista, varoval delegáty na schůzi, aby se připravili na plánovanou americkou vojenskou okupaci Ruska.

■ WASHINGTON

Mladý muž, křičící z balkonu, přerušil velikonoční mši již byl přítomen prezident Clinton, jeho žena a dcera. Dva agenti tajné služby, kteří seděli přímo za nimi, vyskočili a chránili Clintonovu rodinu, když mladík křičel: "Ušetřte své modlitby pro Billa Clintona!"

Muž se identifikoval jako Luke Montgomery, a později řekl autoritám, že si legálně změnil jména na Luke Sissy Fag. Křičel také, "Kde je projekt Manhattan pro AIDS"? Narážel na Clintonův slib během kampaně, že začne velký federální

SONET O KULTURNÍM BOJI

Zdeněk Rutar

Chce-li někdo moudrým slouti,
nesmí bránit lidu z pouti
Matce Boží zasvětit se,
ni podrobit Církev výtce.

Píši Vám dnes nevrchlicky,
že i exil americký
si kdos cení míň než lejno!
Pane Klausí! Pane Payno!

Když ten či ten "kikiriki",
oháně se Masaryky,
haní Víru slovy, triky,
cos mi šeptá: „Jen ho setři!“

Není nutno chrochtat ve při!
Slovy šetři jeden ze tří!

program proti AIDS. "Bill Clinton lhal!"

Výtržnost trvala pouhých 10 až 15 vteřin. Sissy Fag byl vyveden z kostela, a Rev. J. P. Wogaman řekl, "Modleme se za tohoto mladého muže," a pokračoval v bohoslužbě.

Prezident později prohlásil pondělí za "Národní den smíření" na počest velikonoční doby, Passoveru a 26. výročí úmrtí Martina Luthera Kinga.

■ TORONTO, Kanada

John Watson skuhrá, a má potíže s vyslovováním, když mluví, což je dědictvím 60ti let kouření, které vedlo k dvěma bojům proti rakovině. Ale jeho slova jsou smrtelně jasná.

"Doufám, že neskončíte jako já," varuje Watson děti, když je vidí kupovat cigarety. Děti "bud' se na mne divají jako na podivína," vzdychá, "nebo řeknou: "Já je nekupuju pro sebe. Kupuju je pro maminku."

"Chci udělat všechno co je možné, abych odradil děti od tabáku, aby nemusely procházet tím, co jsem zakusil já. Je to strašná věc."

Před čtyřmi lety byla u Watsona, nyní 71-letého, zjištěna rakovina hrdla. Podstoupil chemoterapii, ozarování a radikální operaci. Byl mu

Mladý muž je vyváděn z washingtonského kostela, kde způsobil výtržnost při velikonoční pobožnosti, při níž byl prezident Clinton se svou rodinou.

vyříznut jazyk a byla provedena jeho rekonstrukce tkáněmi z ramene a nohy. Vloni na jaře se vyvinul rakovinový nádor na jícnu a nastalo další léčení.

Přes nesnáze s vyslovováním, Watsonova výtržnost v odsuzování kouření udělala z něho mluvčího pro Canadian Cancer Society v jejím nedávno započatém úsilí odstrašit mladé lidi od kouření, které mezi nimi vzrůstá.

Czechoslovak Daily Herald

DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 — FAX: (708) 749-1935
Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Wednesdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (In US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní poure)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní poure)
3 months \$ 30.00	\$20.00	3 months \$ 35.00	\$25.00
6 months \$ 55.00	\$33.00	6 months \$ 60.00	\$38.00
12 months \$100.00	\$60.00	12 months \$120.00	\$75.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zaslané články. Zaslané rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS in US Dollars	
3 months \$ 50.00	\$30.00
6 months \$ 90.00	\$50.00
12 months \$170.00	\$85.00

Poukazovat však na hádky v britské sněmovně lordů či na despektivní výroky jednoho amerického prezidentského kandidáta vůči svému soupeři, je ovšem téměř učebnicovým příkladem toho, čemu se říká "vytrhovat něco z kontextu". Podstata demokracie rozhodně nespočívá v míře razance politických půtek. Ty jsou ovšem nicméně jejím průvodním jevem, stejně okrajovým jako vytrvalým. Do značné míry slouží jen jako součást neustálého boje o popularitu a tedy o voličské hlasy. Netřeba však pochybovat, že pokud tyto servítky překračují trvale, pokud některý politik permanentně volí taktiku sžíravého napadání protistrany rétorikou, která by mezi soukromými osobami končila soudním oznámením, jen málokdy to vede ke kýženému úspěchu, snad s výjimkou zemi nacházejících se v hluboké hospodářské a společenské krizi a kde má tudíž jakýkoliv extrémismus ideální podmínky růstu. Jako příklad ze současnosti může posloužit nedávné volební vítězství Vladimíra Žirinovského v rozvráceném Rusku. A je víc než patrné, že například v Čechách a na Moravě může své maximální ambice spojovat Miroslav Sládek jen a jen s mohutným propadem ekonomiky. Už proto je republikánská linie nepřijatelná, neboť její představitelé si onen úpadek přímo přejí.

Ale v úvaze nad termínem politická kultura se netřeba zabývat modrookým doktorem, který stojí veškerými svými projevy zcela mimo ni. Pozoruhodnější je argumentace obhajující tvrdé výroky předsedy sociálních demokratů, samozřejmě argumentace jeho vlastní. Miloš Zeman se v několika rozhovorech z poslední doby, v nichž se otázky více či méně dotýkající politické kultury vždy a ne náhodou vyskytovaly, bránil právě uváděním příkladů slovních výpadů v zemích západní demokracie, jak výše zmíněno, vytržených z kontextu dlouholeté politické praxe těchto států. Netřeba "Zemanovi upírat právo na způsob volby zbraní v jeho souboji s českou vládní koalicí, a netřeba se pohoršovat nad jeho slovy. Jestliže se však už bezmála rok vrací Zemanovi nazpět jako bumerang výrok o tom, že pod jeho vedením "půjde soická demokracie vládnout po krku", není to výraz pobouření značné části veřejnosti z určité nekulturnosti anebo apoň skandálnosti věty jak ulité pro palcové titulky. Mnohem spíš jde o něco jiného - zatímco na jedné straně Zeman vytrhuje ze souvislosti například britské parlamentní demokracie to, že se ve sněmovně lordů někdy málem perou, jeho vlastní "jít vládnout po krku" naopak zní českému uchu příliš důvěrně a tedy v jistých souvislostech. Podobně sliboval už před druhou světovou válkou poslanec Klement Gottwald, že jednoho dne slabé demokracie oběsí a zhruba o dvě desetiletí později to doslovně učinil. Smyčky zadrhnuté kolem hrdel jeho politických nepřátel se staly hrůznou skutečností. Nikdo nepodezřívá Zemana z choutek chovat se někdy tak, jako komunistická strana po únoru

Protestující drží vysoko obraz Stalina a zvedli ruce na znamení, že jsou pro obnovení Sovětského svazu, během nedělních demonstrací v Moskvě.

1948, ale lze úspěšně pochybovat o jeho taktu, vkusu a tedy i politické kultuře. I používání příměrů, byť jakkoli nadsazených, je její součástí.

Budeme-li na slovo kultura myslet v kategoriích přírodovědných, pak víme, že kulturu je třeba šlechtit a ošetřovat. Totéž platí o kultuře lidských vztahů a chování. Vtipný sarkasmus a nadsázka do politické kultury jistě patří a do značné míry jí může oživovat. I tady však platí ono staré latinské "všeho s mírou". A co především, jednotlivce, na které občas politikové myslí přezíravě jen jako na voliče, mohou sice vtipné bonmoty na konto těch, kdo jsou právě u vlády uspokojit jen na chvíli. Rozhodující jsou reálné programy, nabídka lepší verze spravování veřejných věcí. Bez ní nakonec i nejtípnější a nejodvážnější politik zůstane jenom prázdně halasící figurou. Takových se už na českém politickém nebičku od roku 1989 objevilo poměrně dost. Je výrazným znakem zdravého rozumu veřejnosti, že se žádné z nich zatím příliš nedaří a mnohé už zmizely ze scény. Kéž by se totéž dalo říci také o našem nejtěsnějším východním sousedu. Na Slovensku zatím politickou kulturu beznadějně dusí vygárný populistický plevel. Plyne z toho bohatá zkušenost.

■ ŘÍM, Itálie

Volání po míru znělo v neděli z náměstí Sv. Petra, jakož i z Jerusalema, ze Sarajeva a z Jižní Afriky, při velikonočních oslavách desítek milionů křesťanů.

Asi 60.000 zbožných poslouchalo slova papeže Jana Pavla II. pod deštníky za strašného lijavce.

V Sarajevě, zbožní v římskokatolické katedrále oslavovali první velikonoce bez boje od r. 1991. A v Jižní Africe klesli na kolena tři vrchní političtí vůdcové (president F.W. de Klerk, vůdce ANC Nelson Mandela a nacionalista kmene Zulu Mangosuthu Buthelezi) a společně se modlili za mír.

Velikonoční neděle, oslavovaná jako den vzkříšení Ježíše Krista z mrtvých tři dny po jeho ukřížování, je nejdůležitějším svátkem v křesťanském kalendáři. Ortodoxní křesťané budou letos slavit velikonoce 1. května.

V Římě byl pořádán pochod míru, který skončil na náměstí Sv. Petra. Pochod vedli starostové měst, zničených válkami v 20. století, včetně Sarajeva, Vukovaru a Osijeku v dřívější Jugoslávii, Coventry v Británii a Guernice ve Španělsku.

V Jerusalemě se shromáždili poutníci a turisté na mši v kostele, nazvaném Church of the Holy Sepulcher. Mše se konala kolem svíčkami osvětlené mramorové sva-

tyně, uctívané jako místo, kde byl pohřben Ježíš.

Velikonoční mši vedl první palestinský patriarcha, vůdce římských katolíků Michael Sabbah. Vyslovil obavy nad vzrůstajícím krveprolitím mezi frakcemi na cestě k palestinské samovládě. Málo Palestinců bylo přítomno z oblastí mimo Jerusalema, kvůli israelskému zákazu vycházení z domu po masakru v Hebronu 25. února.

■ KÁHIRA, Egypt

Hlavní vyjednávač PLO Nabil Shaath řekl v neděli, že když nenastanou v poslední minutě překážky v mírových jednáních s Izraelem, obě strany by mohly ukončit jednání o samovládě Palestinců ve dvou týdnech.

"Nevím o žádných věcech, na kterých by jednání mohla uzavřít. Zbývá ještě udělat asi 30 nebo 40 věcí, ale žádné z nich nejsou nesnadné. Uděláme, co bude možno abychom skončili 13. dubna."

13. dubna bylo určeno v září loňského roku jako datum, kdy israelští vojáci ukončí své odtažení z Gazy a Jericha, což má být prvním krokem k samovládě v územích, která zabral Israel ve válce r. 1967.

Oznámení úmrtí

*Smrti se nebojím
Smrt není zlá
Smrt je jenom
kus života těžkého*

Jiří Wolker

V hlubokém zármutku oznamujeme všem svým přátelům a známým smutnou zprávu, že zemřel můj drahý manžel, otec, tchán, dědeček, bratr a strýc, pan

STANLEY BARTÁK

obydlí Cicero, Illinois.

Zemřel v pondělí 4. dubna 1994 ve věku 67 roků. Narozen byl v Lázních Bohdaneč v Čechách a v této zemi žil 23 roků.

Pohřeb drahého zesnulého se bude konat ve čtvrtek 7. dubna 1994 v 11 hodin dopoledne v pohřebním ústavě Švec & Sons, 6227 W. Cermak Rd., Berwyn. Návštěvní hodiny budou ve středu od 2 do 9 hod. večer. Zpopelnění bude soukromé.

V zármutku zde zůstává:

Anna roz. Paculová, truchlící manželka

Jiří Barták, syn

Zdenka Barták, snacha

George Anthony, vnuk

bratr Josef a rodina v Čechách

neteř Helena Kaminská s rodinou v Čechách a ostatní přátelé zde i v Čechách

Pozoruje, co se blíží, odhodlal jsem se za souhlasu vlády v hodině dvanácté vyžádat si slyšení u říšského kancléře Adolfa Hitlera. Byl jsem přijat s vybranými pozornostmi a všemi poctami prokazovanými hlavám státu. Po delším rozhovoru s říšským kancléřem a po zjištění situace rozhodl jsem se prohlásit, že odevzdávám osudy českého národa a státu s plnou důvěrou do rukou vůdce německého národa. Za tento projev důvěry dostalo se mi slibu, že našemu národu bude zabezpečena svébytnost a svéprávný vývoj národního života.

Tento svůj slib říšský kancléř splnil dnes vydáním výnosu, datovaného na Hradě pražském, o protektorátu Čech a Moravy, kterým se zaručuje našemu národu jeho vlastní národní bytí se všemi náležitostmi, potřebnými k uspořádání vlastních věcí, a k pěstování vlastního národního života. Proti zahraničí přijímá německá říše naše zastoupení a naši ochranu na základě společných hranic. Vnitřní bezpečnost si obstaráme vlastními orgány. Hospodářský život náš bude organizován jednotně s hospodářským životem Říše.

Již po rozhodnutí mnichovském prohlásili jsme, že jsme si vědomí svého společenství s Německem, jež je určeno naší zeměpisnou polohou a našimi dějinami. V průběhu celého tisíciletí našeho národního života bylo soužití s Němci ať v té či oné formě základním prvkem našeho hospodářského, politického a kulturního vývoje. Německo se stalo úsilím Adolfa Hitlera jednotným a největším národem, který určuje osud střední Evropy. Naším spojením s ním se obnovuje bývalý říšský svazek.

Byl jsem ujištěn důvěrou říšského kancléře. Jeho důvěru osvědčuje jeho přípověď poskytnout mi příspěvi, kdyby toho poměry našeho národního života vyžadovaly. Stejně jako se nechci prohřešit na důvěře ústavních činitelů, kteří mě povolali k tomuto úřadu, nechci se prohřešit na důvěře vůdce německého národa. Tato důvěra ukládá mi však za povinnost, abych užil všech prostředků, v případě nutnosti i nejtvrdějších, kdyby zájmy národa byly ohrožovány. Mám pevnou naději, že náš národ v novém státoprávním poměru může dospět ke klidnému a úspěšnému životu a že může dosáhnout velkého rozkvětu.

Nikdy v minulosti neměl náš lid tak vážnou dějinnou povinnost, aby byl naprosto svorný a jednotný. Rozhodl jsem se proto jako odpovědná hlava národa českého, že učiním co nejrychleji rozhodné kroky, které povedou k naprostému sjednocení všech vrstev národa, neboť jediné toto sjednocení zabezpečí jeho blahobyt a štěstí. Jsa povinen o ně pečovat, jsem odhodlán nestrpět žádné odstředivé snahy, žádné skupiny a frakce, které nedbajíce zájmů nejvyšších měly by touhu nad tyto zájmy povyšovat zájmy stran a osob.

V těsném semknutí nás všech a v řádném plnění národních povinností bude nejlepší záruka naší zdárné budoucnosti.

Volám Vás proto všechny ke klidu a ke společné poctivé práci.

OTISK ČLÁNKU Z NÁR. LISTŮ - červenec 1932

8. července došlo k dohodě o reparacích mezi mocnostmi a Německem. Ve dvě hodiny odpoledne oznámil francouzský ministerský předseda Herriot novinářům "vše hotovo". Dohodou slevuje se Německu z reparací 30 miliard zlatých marek, t.j. 240 miliard Kč. Německý reparační dluh snižuje se tím na 3 miliardy zlatých marek, jež jsou ještě splatny v 37 letech, po 3 letech moratoria. — Opravdu — německé vítězství pokud se týče reparací je úplné.

Po veliké slevě, kterou poskytly mocnosti Německu na reparacích, prohlásil Hitler na schůzi konané 10. července v Berchtesgagenu toto: "Naši odpůrci mohou být vděční Pánubohu, že vládou Papeňovou jim poskytl ještě krátkou šibeniční lhůtu a nikoliv ihned režim národních socialistů. Lausanská smlouva, která nám dnes ukládá k placení ještě tři miliardy, neuloží nám za šest měsíců již ani tři marky.

ZRADA MIN. ŠRÁMKA A KOLABORACE S KSČ

První politická čistka po roce 1945 nenastala v KSČ. Došlo k ní v lidové straně po volbách vyloučením poslankyně Dr. Heleny Koželuhové, která prý "porušila programové zásady". Felerabend píše, že lidovecký poslanec bývalý agrárník Broj mu sdělil, že k vyloučení došlo na "přímý zá-krok" předsedy strany Šrámka, protože Koželuhová svým psaním a vystupováním ve volební kampani rušila spolupráci lidové strany s komunisty. (...) Její vyloučení bylo důkazem, že Šrámek bude ve své pasivní politice vůči komunistům dále pokračovat a že má obavu, aby příklad Koželuhové tuto politiku nezvrátil a tak neobrozil jeho autoritu." Z komunistického hlediska vyloučení "mělo značný konsolidující význam pro další vývoj v republice, neboť H. Koželuhová, představující tehdy krajní pravici, usilovala o těsné vztahy k pravici nár. soc. a o vytvoření ofenzivní protikomunistické platformy. Význam tohoto opatření si dobře uvědomovali i levicovní poslanci, a proto je rozhodně podporovali." Konkrétně

Vážená redakce:

Děkuji za Hlasatele, srdečně Vás zdravím v čase Velikonočním a bylo by přáním nás všech, aby i národ náš oslavil konečně slavné z mrtvýchvstání - sjednotil se v pravdě a zavrhl různé lživé legendy šířené od vzniku státu, jehož základy byly stavěny v písku, který se během krátké epizody našich nových dějin za 20 let, sesunutí musel vinou zrádných politických dobrodruhů do nové nesvobody. Signál daný stržením sloupu Mariánského nás posunul do doby před 28/10 1918. Ať se to komu líbí nebo ne - skutečnost byla taková, že tetno precedens si mohli ti "Vlastenci" odpustit a chopit se činů prospěšnějších než toto hulvátství. My, staří pamětníci, vzpomínáme na ty tragické dny, vzpomínáme na rušné zasedání generálního štábu za přítomnosti evropského politika Eduarda I. Nepostradatelného v těchto kritických hodinách, kdy válka byla přede dveřmi. Generál Syrový jej oslovil: "Pane presidente, můžete mě zaručit alespoň jediného spojence, o kterých jste nás do této chvíle soustavě ujišťoval, abych mohl dát rozkaz k obraně vlasti?" Eduard zbledl a jeho nosním hlasem zamečel: "Bohužel - všichni nás zradili." Syrový na to: "Když je tomu tak, potom svoje hochy na jatky nepovedu." Toto nám bylo známo z tisku a žádná podrobnost nevyšla ven, jen to se tradovalo, že gen. G. Rychtr moc chtěl zrádci prohnat kulku hlavou. Podrobnosti o tomto sezení jsme se dovídali až ve vězeních poválečných, kde nám to mnozí prozradili jak horké to tehdy bylo. Prudce vystoupil legionář -starodružinník, brig. generál Josef Zmek z Kroměříže: Jak je vidět byl jste v úřadě, abyste nám 20 let lhali a podváděli, jste zrádce. Došlo k prudkým výpadům proti Benešovi, třeskla rána a Zmek se chytil rukou pod levým ramenem, měl zásah hrotu plic. Sřelila po něm Hana Benešová. To se ututlalo jako vždy a vše. O tom svědčili generálové Syrový, Čila, Šípek, Křištof a Petřík, který po válce upadl v nemilost Beneše a Rychtr moce nechal Beneš popraviti. Akt msty byl dokonán. I generál Kutlvašer o tom svědčil. Dnes se hloubá kde byl ten zakopaný pes. Zakopaný pes ležel pod tím strženým sloupem, důkladně přikryt tucty pohádek o spojencích a zamlžován kadidlem Benešovy bohorovnosti a neomylnosti, na kterou celý ten jeho levičácký aparát byl orientován. Jak si se pozapomnělo na den 8/7 1932, kdy v Paříži za předsednictví Heriota bylo západními spojenci za účasti států Malé dohody - kterou slepil Beneš - sleveno Německu 36 miliard zl. Marek na reparacích - 6 měsíců před vítězstvím Hitlerovým. Touto iniciativou se Beneš nikde nechlubil. Asi vědom toho jak byl nazván v brožuře "Stát na zkoušku" Vydané v r. 1921 v Paříži. Co platno? Všechna sláva - polní tráva a kdo se povyšuje bude ponížen. Nejvíce na to v té tragedii doplatil nemocný, politicky nezátížený prezident nejvyššího soudu Dr. Emil Hácha, jemuž k jeho zvolení gratuloval i sám Beneš, který topič se lod' první opustil a těžké břímě složil na bedra tohoto starce. Zůstane navždy hanbou že tohoto člověka po válce nechal odvléct jako zločince do vězení na Pankráci, kde ho mlátili mladí výrostci - zrovna tak jako zrazeného gen. Syrového, který vždy plnil jeho rozkazy. Podobný osud stihl obránce Verdunu 90tiletého maršála Petaina zvaného "Aimé du France" Co dělat? Když nevděk světem vládne? Oba tyto osudy měly by sloužit co výstraha všem, co chtějí dělat politiku - vědu všech věd. U smrtelného lože na Pankráci byla jen jeho dcera. Kdo bude u lože těch co dědictví otců přivedli k bankrotu? To určí zase jen ta trestající NEMESIS.

B. V.

1) Příloha: Háchova řeč k národu

2) Otisk článku z Národních Listů - červenec 1932

3) Zrada min. Šrámka a kolaborace z KSČ

PS.: Radostné prožití Sv. Velikonočních a ochranu Boží před katastrofami.

B. V.

je pak uveden poslanec Josef Plojhar, který se v klubu poslanců lidové strany vyslovil, že "kdyby došlo k přijetí programu Koželuhové, musím ze strany vystoupit, protože by to už lidová strana nebyla. Jde o věc, o program strany." Šlo o jinou věc: Plojhar byl v tuto dobu již přímým agen-

tem oddělení sekretariátu ÚV KSČ, řídicího výzvědnou a rozvratnou činnost v jiných stranách. Na významu exemplárního případu dr. Heleny Koželuhové se tím ovšem nic nemění.

Čistka se týkala jenom dr. Koželuhové.

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zaslané články. Zaslané rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

řádky kterou napíše. Následující výňatek je z dopisu z konce ledna 1994.

DOPIS:

Velmi lituji, že jsem Vás zarmoutil glosou v Dnešku. Nenapsal jsem to pro veřejnost - je to část obsahu mého soukromého dopisu. Bylo nutné to napsat, protože doba, kdy byli lidé chráněni státem a jeho mocí, nenávratně uplynula. Všechny současné vlády (nejen v Evropě) jsou v podstatě subalterními kanceláři světových mocenských institucí, směřujících k vytvoření svěové říše. Tento záměr předpokládá zrušení států, rozpuštění a smíšení národů, vytvoření unitárního typu člověka ovládaného přímo touto světovou mocí. Bohužel, je stále ještě velmi mnoho lidí, kteří podceňují pokročilost uskutečňování programu New World Order (Nový světový řád), vyhlášený G. Bushem v r. 1987 - ten byl v podstatě zahájením všech politických změn, k nimž došlo po r. 1989. Možná proto stále ještě hledají naději v politických stranách, státních orgánech a institucích, které jsou však beze zbytku manipulovány a postrádají jakoukoli legitimitu.

Světová vláda je uskutečnitelná pouze tehdy, bude-li ovládnán mravní a duchovní život každého jednotlivého člověka a to je smyslem současné politiky téměř všude na světě. Obrana proti tomu je pouze u jednotlivých lidí, kteří jsou jediní svébytnými nositeli této integrity. A jsou s ní osamoceni před mocí, jejímž středem je právě tato individualita, její zničení či podrobení. Dokud lidé nepochopí, že každý z nich, jako individualita, je předmětem takového cíle a budou stále hledat jakoukoli oporu mimo sebe, mimo svoji duchovní a mravní mohoucnost - nemají naději se ubránit.

Avšak každá, i ta největší moc na světě, ztroskotá v konfrontaci s malostí a ubohostí svých cílů. Neboť ovládnání člověka materiálními podmínkami jeho existence, je příliš nízký cíl, než aby ho bylo možné absolutně dosáhnout. Historie poskytuje mnoho příkladů. Nejsem stoupencem užívání takových pojmů v politice, jako je svoboda, humanita, lidská práva, demokracie, identita, seberealizace atd. - to všechno je pojmoslovím demagogie. Prvořadým pojmem politiky je lidský úděl, jehož atributy nelze pojmenovávat naznačenou lacinou terminologií. Vedle imanentně daného údělu každé lidské bytosti jsou všechny rozumové pojmy neskutečností, již se však lidé nechávají tak snadno zavádět.

Harold Laski, hlavní ideolog britské Labour Party ve dvacátých letech tohoto století napsal ve svém Úvodu do politiky, že v politice není důležité to, co je pravdivé, ale to, co je účinné. Touto thesí se, bohužel, řídí téměř veškerý politický establishment světa. Naštěstí však současně právě proto nemá úspěch, protože jinak by už lidstvo žilo v novém otroctví. Účinnost takového postupu je bez vlivu na lidské skupiny, je působivá pouze ve vědomí jednotlivců, kteří jediní jsou jeho vlastníky. Proto nabývá na významu individuální obrana, při níž je člověk zcela sám. Má jenom sám sebe, svoje ponětí údělu na tomto světě, které mu předali jako poselství jeho předkové. A svoji odvahu, čest, statečnost, svůj rozum a citovou výbavu, aby mu dostál. Nedokáže-li z hlubin svého nitra svůj úděl vyhledávat a řídit jím svoje jednání, zpronevřuje se nejen sobě, ale především svému poslání. A ztratí-li člověk ponětí svého jediného údělu, není schopen předat poselství svým potomkům.

Nevracím se k minulosti. Znamená málo ve srovnání s tím, co námi dosud nebylo provedeno. Odboj proti režimu, kterého jsem se zúčastnil, byl prohrán. V následujícím vězení už nešlo o politickou resistenci, ale pouze o obhajobu svých postojů - tedy o individuální odpor proti špatnosti, která nás ve vězení obklopovala. Právě toto období mělo největší význam, i když to řadu lidí zničilo. Muklové nepodléhali ani tak při výsleších, ale právě potom, kdy měli možnost volby mezi svoji mravní nekompromisností a relativními úlevami, které jim byly nabízeny. Ti, kteří obstáli (a bylo jich velmi málo), nejsou dnes stoupenci přítomné vládní politiky (aniž by při tom samozřejmě souhlasili s politikou minulého režimu). Dnes z muklů nejvíce křičí ti, kteří v lágrech a ve věznicích využívali každé příležitosti k získání úlev nejrůznějšího druhu pro sebe nebo pro své rodiny. Proto pobyt ve vězení není kritériem ničeho.

Charakter politiky určují lidé, kteří získají vlivné politické pozice - nikoliv vlastní politický program, cíle či organizace. Proto je dnes ČR zemí spíše zločineckou než státem. Československo bude muset projít katarzí aby naši lidé osvědčili, co jim ještě zůstalo z lidství. Oběti budou pravděpodobně obrovské. Už nyní je zřejmé, že charakterové ztráty dosahují cca 65-70% veškerého obyvatelstva. Lidský úděl člověka neobsahuje žádnou preferenci štěstí nad neštěstím, svobody nad nesvobodu, lidskosti nad nelidskostí, práva nad neprávem - fenomény takto označované jsou fikcí jako protiklady. Život nemá žádnou přednost nad smrtí - obě krajní polohy jsou vždy v rovnováze. Jsou hranicí výkonu údělu člověka. To však není důvodem ke smutku. Nejsme ani zdaleka nejhorším státem v Evropě a naši lidé nejsou těmi,

za které jsou v zahraničí a i u nás vydáváni, propagandou. Teprve krize, které nás čeká, ukáže, zda-li můžeme ještě existovat jako národ a jako stát. Doufejme, že obstojíme.

Úvodem opatřil a pro tisk upravil Bohumil Koblíha

Potopená ponorka...

pohonem, uraniem, dvě torpéda s nukleárními špicemi a 16ti dálkově řízenými střelami, z nichž každá měla dvě výbušné nukleární nálože.

Ponorky "Yankee-class" byly klíčovou součástí sovětské schopnosti nukleárního útoku, a do konce "studené války" se rutinně zdržovaly u amerických východních a západních břehů.

HROZBA OTRAVY

Skutečnost, že sovětská ponorka je vážnou hrozbou nukleární otravy, obzvláště od plutonia, obsaženého v střelách a náložích torpéd, byla prozrazena na nedávném mezinárodním sympoziu, pořádaném v Rubin Bureau v Petrohradě, kde byla projektována většina sovětských ponorek. Nálože obsahují také obohacený uran.

Dr. Hollister a William N. Lange, také představitel institutu Woods Hole, kteří byli na sympoziu, hlásili po schůzi, že ruští oficiálové jim sdělili, že střely byly "těžce poškozeny a roztroušeny po dně moře."

Woods Hole již poléta dohlíží na radioaktivitu na moři.

Dr. Nikolaj A. Nosov, náměstek hlavního navrhovatele Rubin Bureau řekl, že má obavy a je "jist, že nálože jsou těžce proleptané a vypouštějí plutonium a uranium".

Plutonium je smrtelnější z těchto dvou látek a jsou obavy, že vytéká do Atlantiku, kde jej silné spodní proudy mohou nést směrem k Bermudám. Tam ohrozí rybolov a způsobí jiné škody v životním prostředí, včetně otrávení živočichů v moři v celé té oblasti.

Mezinárodní sympodium v Petrohradě bylo svoláno k diskusi o druhé sovětské ponorce jménem Komsomolec, která klesla ke dnu v r. 1989 asi 300 mil od břehů Norska.

Již dva roky debatují učenci o nebezpečích, která působí Komsomolec; Rusové zaujímají stanovisko, že situace by mohla být vážná, a že je třeba opatřit ponořené plavidlo nějakým ochranným obalem, zatímco američtí a jiní západní učenci tvrdí, že nebezpečí není vážné.

ROZHODNÉ NEBEZPEČÍ

Ačkoliv Dr. Hollister a Lange jsou mezi těmi, kteří nemají obzvláštní starosti o Komsomolce, žádný z těchto dvou expertů nemá pochyby o nebezpečí Romsomolce, potopeného u Bermudských ostrovů. Zajedno je tato ponorka příliš hluboko, aby bylo možno dělat nějaká ochranná opatření.

Woods Hole Institut, řekl v připraveném proslovu, že ponorka "obsahuje nejvyšší koncentraci radioaktivity z mnoha zdrojů vysokého radioaktivního záření, náhodně nebo záměrně hoseného na dno moře kdekoli, kteroukoli zemí."

Po léta používal Sovětský svaz, jakož i Spojené státy a jiné západní nukleární mocnosti světa oceánu k odhazování vyřazeného nukleárního materiálu.

Petrohradské sympodium, na kterém bylo 48 expertů z celé řady zemí, došlo k závěru, že okolí potopené ponorky blízko Bermudských ostrovů by mělo být pod přísným dozorem. Dr. Hollister varoval, že Romsomolec je pod vodou o tři roky déle než postižená ponorka u břehů Norska, a že je pravděpodobně víc rozleptaný. Také řekl, že vezl v sobě větší počet nukleárních zbraní, a je v oblasti Atlantického oceánu, kde spodní proudy dosahují rychlosti až jednoho uzle. Řekl, že ve srovnání s jinými mořskými proudy je to "9 na škále 1-10".

Hollister řekl, že radiace již možná postoupila několik mil k Bermudám.

"Nevidím," řekl Hollister, "žádného vyhnutí se poškození místního okolí. Otázka je, rozšiřuje-li se radiace horizontálně nebo vertikálně. Podezřívám, že ještě nedošla daleko."

Stoupá-li k povrchu, pak bude větším nebezpečím, protože tam může být hnána rychlejšími proudy, a vítr by byl hlavním činitelem.

**Kdo jsi Čechem, prosím za to,
slavných otců hlasy slyš;
český jazyk cti co zlato,
česky mluv a česky piš!**

ZÁMECKÁ VYCHOVATELKA

NAPSALA

BARBORA MELLANOVÁ

činka příliš přiložila srdce k těm ubohým sirotům.“

„Ale, ale! Však nejsme dnešní,“ svou zlobou ve vesnici známá Zamělková uivně se uškříbla. „Slečna vychovatelka je hezká — pravda — je hodná, to se jí také nemůže upít, ale je — chudá. Pan správce je, jak se říká, zazobaný. Ona oekem špatně nepochodí.“

„Zamělková, zase jste pustila jed?“ stará Březinová s opovržením na utrhačnou ženu se zahleděla.

„A co jsem řekla? Jen pravdu. Kdo se může divit? Slečinka ze zámku kula železo, pokud bylo žhavé,“ Zamělková zase tak jízlivě se zasmála.

„Zaslechla jsem, že pan správce tu operaci nepřestojí,“ žena poklasného poznamenala.

„Bože, Bože! Tohle jsem také ještě neviděla, aby se svatba provedla bez ženicha.“

„Doba války. Válečný sňatek teď není již žádnou zvláštností. Ve městě jsem viděla v kostele dočista dva válečné sňatky po sobě,“ šafářka vykládala.

„Inu, je tu hred vyživovací příspěvek, nebo jak tomu říkají,“ Zamělková zase se přihlašovala. „Slečna ze zámku také bude brát za sebe i za obě děti.“

„Vy máte starosti!“ stařenka Březinová zase se pohněvala. „Taková slečna, žijící v hojnosti.“

„Ta si lehoe lásku koupí,“ zlá žena ji přerušila a jízlivě se zasmála. „Jen co vás se napodporovala.“

Stará Březinová zbledla ve tváři a jevila velké rozrušení.

„Ale maminko! Proč se rozčilujete?“ její dcera ji svým klidem umlčela. „Dobrodiní, které nám slečna prokázala, Bůh dozajista odplatí.“

„A což, ženské, kdyby — dejme tomu — pan správce tu operaci přestál, ale o nohu přišel? Zdali pak o tom ta zámecká slečna uvažovala?“ žena poklasného znovu se ozvala.

„Ani o tom nemluvíte, panímámo, mně mráz přeběhl po zádech,“ šafářka ukrývala ruce pod zástěru a zimou se chvěla.

„Nu, nu! Tak by se dala rozvést, ale právo by jí zůstalo. Byla by přeco jen zapotřena a nemusila by se plahočtit po panských službách,“ Zamělková k nespokojenosti téměř všech žen zase rozumovala.

„Pohleď, Marjánko! Do prvního kočáru vstoupili čtyři andílkové,“ Březinová doeru upozorňovala a v slzách k zámku pohlížela. „Ani je není vidět pro kytice, které Kačenka jim podala.“

„Na ty děti Bůh vzpomněl, maminko. Těm dostane se šlechtné druhé matky,“ pochvalovala Strnadová.

„A do druhého kočáru vsedá zámecká paní, nevěsta a milostpán ze zámku,“ šafářka se zálibou každý pohyb sledovala.

„Nevěsta vypadá jako nejhezčí růžička,“ schválil zahradník.

„Teď jí Kačenka také podala kytici, celou zelenou a bílou,“ poklasná se divila.

„Zámecká paní jest přepadlá a bledá. A není divu. Má tu vychovatelku v lásce jako rodnou sestru, a ona jí provede takový kousek!“ Zamělková zase pustila jed.

„Teta — pollačte svou zlobu aspoň v tuto chvíli,“ Březinová zlomyslnici přísně napomínala.

„Což nemluví pravdu? Mladá holka a vezme si člověka na smrt nemocného!“ Zamělková nedala se umlčeti.

Od zámku přikvapil zámecký sluha a nařizoval: „Ženské, do řady a hezky mlčet! Štěbetáte, až je vás k zámku slyšet. Netlačte se ku předu, Zamělková, vy toho dost uvidíte, když budete pozadu. A vy, Březinová, neplačte, nejste na funuse! Šafářka se postaví zde ku předu a bude udržovat pořádek.“

„Již jedou,“ mladá Strnadová v pohnutí stiskla ruku své stařícké matky. Ruce stařečiny sepjaly se jako k modlitbě.

Povozy zastavily před kaplí a doerušky správcevy i slečinky ze zámku vystoupily z kočáru. Zámecký pán pomohl své choťi z povozu a pak podal ruku nevěstě. Bedřiška opřevši se o jeho rámě, vážně prošla špalírem. Na rtech se jí jevil vlidný úsměv.

Zámecký pán chtěl kapli uzavřít, když ženy se tlačily ke vchodu, leč nevěsta cosi pošeptala zámecké paní a ta nařídila sluhovi, aby dvře docela otevřel. „Jen pojďte do kaple, maticky,“ vlidná paní ženy tiše zvala.

„Pomodlete se za pomoc Boží pro naši šlechtnou nevěstu.“

Stará Březinová prvá vkročila do kaple a sličná nevěsta se na ni pousmála. U oltáře čekali dva svědkové — pan nadlesní a pan řidič. Zámecký pán zastupoval ženicha. Byl velice dojat a mluvil tiše. Pevným hlasem opakovala nevěsta manželský slib, knězmu jí předřikávaný.

Nevedla si Bedřiška od oltáře svého choťe, ale čtyři dětské ručky svíraly její chvějící se ruce, a zraky jejich dcerušek zářily štěstím.

Když se tento zvláštní svatební průvod vracel k povozům, nevěsta pronesla k zámecké paní své první přání.

„Zajedu na hřbitov — Laduško, děti vezmi s sebou domů, aby se nenachladily.“

„Nyní chceš zajet na hřbitov? Snad až později, Bedřiško,“ zámecká paní navrhovala.

„Położím na hrob tuto kytici a také toužím nebožce paní sdělit, že děti již mají zase matku,“ Bedřiška stanuvši u kočáru, prosebně se na zámeckou paní zahleděla.

„Ke hřbitovu!“ nařizoval zámecký pán kočímu.

„Nuže, pojedu s Bedřiškou,“ zámecká paní usedla do povozu k své ubledlé přítelkyni, která jí vděčně stiskla ruku.

Povozy se rozjely na dvě strany — k zámku a k hřbitovu.

* * *

Již tři měsíce hynula pod sněhem svatební kytice druhé správcevy choťi. Konečně trapná nejistota dospěla k rozústění. Operace se vydařila — správce zůstal na živu — jen jedna jeho noha padla za oběť.

Bedřišce často vše připadalo jako těžký sen. Nevidějí se ještě tyto podivní manželé od svého válečného sňatku. Správce nemohl se odhodlat, aby Bedřišku vyzval k návštěvě, ona děsila se chvíle, až stanou sobě tváři ve tvář.

Byl krásný jarní den. Slunéčko hýřilo svými hřejivými paprsky. Prohřátý vzduch byl prosycen jarní vůní. V zámeckém parku robotili dělníci pod dozorem pečlivého zahradníka. Zámecký pán v zamyšlení procházel se parkem — vzpomínal na správce.

Pojednou vyrušil ho posel. „Co pak nám nesete, Petřalko?“ zámecký pán vlidně se usmíval.

„Tři dopisy, milostivý pane,“ sluha hbitě dopisy z brašny vyvolil.

Pan Skalský zkoumal rukopis a pak jaksi rozrušen jeden dopis otvíral. Na sluhu dočista zapomenuv, odcházel do blízké besídky, kde si dopis p.očel. Pan profesor z vojenské nemocnice ve Vídni mu podával soukromou zprávu, že invalida — nadporučík Josef Důvěrný bude z nemocnice propuštěn.

S podivnými city přijal velkostatkář tuto zprávu. Vrátil se mu milý druh, otec dvou malých dcerušek a manžel Bedřiščin. Pan Skalský uvyl své starosti sdělit se svojí choťi. I nyní si předsevzal, že se dříve s choťi poradí, jak Bedřišku na manželův příchod připraví.

Bez odkladu zamířil velkostatkář k zámku. Jeho choť dlela ve svém pokoji. Hned se s novinou vytasil.

„Laduško, náš správce přijde domů. Profesor mi píše. Jsem velice rozrušen. Jak vše dopadne? Ubohý kamarád.“

„A ubohá Bedřiška,“ paní doložila. Velkostatkář přecházel po komnatě a jeho choť jevila rozrušení. Ze šetrnosti nikdy nenaléhala na Bedřišku, aby se jí svěřila, co v její duši se děje. Bude tak statečná, aby sdělila osud nešťastného muže? Ach — do jaké sítě zapleteného osudu zapadla ta dobrá duše!

Paní Skalská tiše plakala a její choť bezradně zíral do prázdna.

Do dveří vešla neočekávaně Bedřiška s dětmi. Rázem vystihla, že se něco přihodilo.

„Netajte přede mnou ničeho,“ mladá žena prosebně na oba manžely pohlédla. „Zhoršil se snad stav nemocného?“

„Děti, přijede vám tatíček,“ velkostatkář volil nepřímou cestu ku zprávě tak významné pro mladou choť.

Děti zajásaly, a Bedřiška dopadla na pohovku vedle zámecké paní.

„Matinko, tatíček přijede — a ty se ne-

těšiš?“ Bohunka žasla.

„Těším — velice se těším,“ Bedřiška jako ze sna hovořila.

„Nyní bude u nás zase vesele,“ Helenka tleskala do dlaní. „Budeme mít matinku i tatíčka.“

„Ale tatíček chudák prý nemá nohu,“ Bohunka zaplakala a mladá matka ukryla obličej ve dlaních.

„Jen když zůstal na živu,“ Helenka sestřičku těšila. „On jest tak dobrý, viď, matinko.“

„Ano — velice dobrý,“ přisvědčovala matka slabým hlasem.

„Dobře, že jsme se tak vroucně modlily, Pán Bůh nás vyslyšel!“ Helenka si líbovala. „Však matinko — ty jsi smutná, ačkoli se máš radovati, když tatíček přijde.“

Zámecká paní chápala Bedřiščinu rozrušení, stupňované otázkami ubohých dětí, proto jim řekla: „Jděte, holčičky, do pokoje k Manušce a Slávince a oznamte jim, že tatíček se vám vřátí.“

Děti odkvapily a s nimi vzdánil se i zámecký pán. V komnatě zavládlo ticho. Bedřiška hleděla strnuše do prázdna.

„Nadešla chvíle, Bedřiško, které jsem se děsila po celou dobu od tvého sňatku,“ řekla zámecká paní něžně. „Chtěla bych nahlédnouti do tajů tvé duše.“

Hluboký vzdech vydechl se ze stísněné hrudi Bedřištiny a v krásných očích chvěly se slzy.

„Zdá se mi, Laduško — že mozek mi vypověděl službu. Nejsem schopna přemýšlet. Však co to? Slyšíš, Laduško?“ v Bedřišce tajil se dech.

Na chodbě nastal jakýsi šumot. Dva tlumené mužské hlasy, zaléhaly do komnaty, a do hovoru družil se jakýsi divný klapot.

„Bože, toť on — správce!“ Bedřiška zbledla ve tváři.

Paní Skalská rovněž ve tváři bledá, prudce se vzhopila. „Jdou do přijímacího pokoje, Bedřiško. Projdeme salonkem a dostaneš se ven. Chci, abys získala času k uklidnění.“

Zámecká paní téměř násilně mladou ženu odváděla. Ale plán pro tu chvíli se jim nezdařil. Pánové právě vešli do salonku a dámy byly nuceny seřvat v malém pokojíku vedle salonku. Obě místnosti dělily jen těžké závěsy a dveři.

Bedřiška se chvěla a paní Skalská ji posadila na pohovku. K sluchu doléhal jim hovor obou mužů.

„Tak, tak, kamaráde. Sedni si pohodlně a odpočiň si, a pak si pohovoříme. V mé kanceláři by nás lidé vyrušovali — zde můžem mi otevřít celé srdce,“ velkostatkář vlidně jej vybízel.

„Ach, Jiří! Nedovadeš si představití mou stísněnost,“ správce jak dítě zaplakal. „Usmyslil jsem si dříve s tebou promluvit a se poradit. Hlavně v době své nemoci poznal jsem dokonale tvé srdce. Mezi námi nastal poměr ryze přátelský.“

„Ubohý Pepo! Jak krutý osud tě postihl! Však promiň, když netajím své mínění. Než poprvé se představíš své paní, poťi si umělo nohu. Věř, jsem muž dosti otužilý, ale prvý pohled na tvou dřevěnou nohu mě ohromil. Tvoje poměry toho přeco dovolují...“

„Právě moje poměry jinak rozhodly, Jiří. Téměř na pokraji šílenství strhl jsem po svůj bok mladou dívku. Té doby neměl jsem ani nejmenší naděje, že budu po operaci žít. Já jsem nehledal ženy — jen jsem mezi známými úzkostlivě pátral po matce pro své děti. A našel jsem ji. Jakým štěstím pro nás oba i pro mé děti by bylo, kdybych při operaci byl podlehl!“

„Neroubej se, Jiří,“ zámecký pán přítel napomínal, „Bedřiška jest tak dobrá duše!“

„Právě proto,“ správce přítel přerušil.

„Ve své nevšední velikomyslnosti a šlechtnosti a z lásky k mým dětem stala se mou ženou. Ani ona se nenadála, že zůstanu na živu. Prosil jsem ji pouze, aby se stala řádnou matkou mých dětí — nic více. Ale co teď? Mohu žádati, aby připoutala svůj život ke mně, k mrzákovi? To přeco není možno. Chci zmizeti z dohledu, Jiří, a proto mám k tobě prosbu. Prodej mi malý zámeček, kde Bedřišku s dětmi bych rád usadil — aby zůstala poblíže tvé šlechtné choťi. A spolu přijmi mou výpověď. Vyhledám si místo jinde, daleko, kde mě lidé neznají. Dobrá Bedřiška nesmí mou vinou utratit své mládí v ovzduší muže mrzáka. Odejdu. Nikdo ještě neví, že jsem se vrátil — budou se domnívati, že jsem zemřel.“

„Ale děti o tom vědí,“ připomenul velkostatkář, „a ty bys opustil?“

„Ach, ano, děti!“ zvolal správce skoro zoufale. „Ale přece — taková oběť —“

Bedříška se vzchopila a k úžasu zámecké paní i obou mužů v mžiku stanula před svým chotěm. Byla ubledlá a chvěla se rozrušením. Leč pevným hlasem se tázala:

„Vy odejdete? Pak by bylo zbytečno kupovati malý zámeček. Kam půjdete vy, tam patří i vaše děti a nesporně také vaše chof. Dala jsem u oltáře slib, že chci s vámi snáseti dobré i zlé a jako křesťanka slib ten dodrám.“

„Vy se neděsíte muže, mrzáka, Bedříško?“ správce nevěřil svému sluchu.

„Válečná doba naučila nás pohlízet na invalidy s úctou. Mám pochopení pro vaše neštěstí a vážnost k vám jako válečnému hrdinovi. K vůli mně není zapotřebí ani umělé nohy, neboť právě tato prostá dřevěná opora dala mi příležitost poznati vaši krásnou duši. Moje víra v muže kdysi byla otrávena, měla jsem pro všechny stejné měřítko — vy jste muž prostý klamu a proto před vámi sklá-

ním hlavu. Půjdeme spolu životem — Bůh tak usoudil. Vy podržíte v srdci nehynoucí památku na svou první chof, a já trudnou vzpomínku na svou nešťastnou první lásku.“

Správce mlčky, se zjevnou úctou a slzou v oku prvně políbil ruku své druhé choti.

„Bedříško, ty velká, silná ženo!“ zámecká paní bouřlivě přitiskla k srdci mladou paní.

„Milý kamaráde! Máš sice tu osudnou dřevěnou nohu, leč získal-li jsi sobě Bedříšku, pak jsi přece jen šťastný člověk na světě,“ zámecký pán v slzách se smál.

„A ty ne, Jiří?“ jeho chof věrně naň pohlížela.

„I to se samo sebou rozumí, že jsem šťasten s tebou, Laduško. My bychom se s Bedříškou ani k sobě nehodili,“ velkostatkář vesele pozvedl svou chof do výše, až vykřikla.

Výkřik ten přivábil čtyři děvčátka. Doe-ušky správcovy ve své radosti ani nepostřehly, že jejich tatíček — válečný hrdina — zapomněl v nemocnici svou pravou nohu.

Napsal

BEDŘICH MORAVEC.

„Šťastný a veselý nový rok!“ rozléhalo se po hostinské místnosti u „Koruny“, kde veselá společnost slavila Sylvestra. Právě o půlnoci shasil tlustý hostinský lampu visící u stropu, aby tak naznačil, že se starý rok loučí a nastává nový, potom hned zas lampu rozsvítil a tu se ze všech stran ozvala ta blahopřání.

U stolu v koutě seděla společnost skládající se vesměs z mladých mužů. Bylo tu několik lesních adjunktů z okolí, dva svobodní učitelé ze vsí Hořina a hospodářský příručí ze zdejšího panského dvora Dolan.

Starší páni seděli u stolu v prostřed hostinské místnosti. Ti mladí sesedli se v koutě patrně jen proto, aby si tu mohli volněji pohovořiti svým způsobem. Mnohdy usedlé stáří nechápe všelijakých těch výstřelků mladické bujnosti, zapomínajíc na své vlastní mládí. Ovšem usedlý věk má právo na úctu, ale mládí zase na veselost a bezstarostnost. Zatím co u ostatních stolů povídalo se jen o tom, co asi nový rok přinese na poli politickém a národohospodářském, mladí hovořili o věcech jich samých se týkajících.

„Tak na ten šťastný nový rok,“ připíjeli si mladí mužové. „Abys byl do roka lesním,“ přáli nejstaršímu lesnímu adjunktovi Šimkovi.

„No, to se asi nejspíše stane, sice sešedivím jako adjunkt,“ trochu mrzutě usmál se Šimek, „ale tamhle Dolanovi bych přál, aby se stal do roka, když ne zrovna správcem, tedy alespoň někde u nás definitivním adjunktem, abychom ho neztratili. Mám ho rád a nerad bych se s ním rozloučil.“

Hospodářský adjunkt Dolan, jehož se řeč týkala, zasmušil se trochu a řekl po chvíli: „Ba právě, všichni jste v tom lépe než já. Sedíte v jistých místech, ale já jsem stále jako na vodě. Kdyby mi zejtra dal ředitel výpověď, nevěděl bych, čeho se chytiti.“

„Ale kdybys měl rozum a trochu se měl okolo Emy, seděl bys pevně jako my,“ řekl adjunkt Šimek.

„A kamaráde, takový rozum já nemám,“ odvětil Dolan vážně.

A společnost mladých mužů vypukla po těch slovech v hlasitý smích, až se staří páni od protějšího stolu ohlíželi, jakou to taškařici zas ti mladí v koutě provádějí a mladí uznali za vhodné raději o té věci nehovořiti dále. Seděl přece u prostředního stolu také správce zdejšího dvoru Žikan, otec Emy, která byla příčinou bujného smíchu omladiny a snadno mohlo některé slovo zaletěti k jeho uchu. A Dolan by to byl třeba odstonal.

„Zazpívejme si!“ vyzval mladý učitel Kroužek omladiny. „A nechte vážných diskursů, to se nehodí do sylvestrovské nálady!“

Dolan vděčně pohlédl na učitele.

Za chvíli rozlehl se hostincem veselý zpěv, do něhož přibručovali i ti staří u prostředního stolu.

K ránu se společnost rozešla. Adjunkt Dolan vedl správce Žikana po zasněžené silnici k panskému dvoru čtvrt hodiny cesty za vsí Hořinem vzdálenému.

„Tak pane adjunkte, já budu ráno spát, podívejte se k dojení, a aby všechno ve dvoře bylo v pořádku,“ řekl správce louče se před svým bytem s Dolanem.

„Račte býti bez starosti a spáti klidně,“ odvětil Dolan a doprovodiv správce až do kuchyně, kde ho v ochranu převzala v nedbalkách přichvátavší paní správcová, vešel Dolan do svého pokoje. Rozsvítil lampu na stole, zatopil v kamnech, chvíli přecházel po pokojíku, a když se rozlilo příjemné teplo, svlékl se ze svátečních šatů a oblékl všední. Na spaní už nebylo ani pomyslení, za hodinu bude den a s novým dnem nastane mu nová povinnost, kterou dnes musí konati za sebe i za správce.

Dolan usadiv se na neodestlané posteli, zapadl do myšlenek. Přemýšlel o tom, co mu řekl lesní adjunkt Šimek dnes při té sylvestrovské zábavě. Kdyby se měl kolem slečny Emy, seděl by brzy v teple.

Ale jenom chvíli Dolan o té věci přemýšlel a hodil vzdorně hlavou na zad.

„Není to možné,“ řekl si. „Teď mi k tomu radí, ale potom by se mi vysmáli, že jsem si vzal škaredé děvče k vůli místu. Ostatně nezáleželo by na tom, jaká Ema je, mnohý z nich, kdyby ji znal tak jako já, vzal by si ji snad sám, ale já Emu opravdu nemiluji a nezadám se k vůli svému zaopatření.“

Po té samomluvě přistoupil Dolan k oknu a pohlížel zamrzlými tabulkami dolů do dvora, pátraje, až se tu objeví světlo jako znamení, že začíná ranní dojení.

Bohumil Dolan byl člověk, který se tak jako mnoho jiných minul svým povoláním, protože si je nevolil sám. Matka jeho byla vdovou po hospodářském správcovi a žila ze své skrovné pense v Praze. Měla tu všechnu příležitost vychovati svého syna, mladší sestra Dolanova připravila se ku stavu učitelskému a nestálo to skoro nic, ale paní Dolanová si usmyslila, že se jediný její syn musí věnovati hospodářství, aby se jednou stal správcem, jako byl její nebožtík muž, proto raději skrčila, aby mohla Bohumila vydržovati na hospodářské škole mimo Prahu. Představovala si, že její syn, hned jak vystuduje, dostane místo na panství, kde její muž sloužíval, vždyť tam býval nejlepším úředníkem vrehnostenským a jeho zásluhy jsou tam ještě v dobré paměti.

Stará paní nevěděla, že se na takového panského služebníka velmi záhy zapomíná.

Řekne se: „No, sloužíval tady, pravda, ale už je to dávno. A konečně, jaké pak zásluhy? Za svou službu bral plat a dnes to dělá za peníze jiný a právě tak.“

Uplynulo tedy několik roků, než Dolan vystudoval, jeho sestra už zatím byla učitelkou a živila se sama i jeho podporovala, když po odbytých studiích musel si odbývati svůj dobrovolnický rok vojenské služby. A potom sháněl službu, ale neměl v tom štěstí. Na panství, kde jeho otec sloužíval, ho nevzali. Každý úředník hleděl tu nejprve zaopatřiti svého syna nebo některého příbuzného; Dolan byl všechněm cizí. Potom se asi tři léta potloukal po Čechách na výpomoc. Někde ho vzali na žně, někde na dobu jarních prací, vždycky na dva, tři měsíce a potom mu zas řekli, že ho už nepotřebují. Na takové nedobrovolné a nemilé prázdniny vracel se k matce do Prahy a zadával na všechny strany, až se zas takové výpomocné místo vyskytlo.

Pokračování příští středu

Politická úvaha o zemi milované a ostatním světě

Jan Zlatoušský

Tradiční aplikace české zahraniční politiky se nezměnila. Stále je na každém posvícení, kde se dá vše prohrát, ale nic vyhrát. Ani Hollywood by se nemusel stydět za toto scenario, hodně základních témat jeho kreslených grotesek.

Laskavý čtenář si jistě vzpomene "velké vlastenecké války" v Perském zálivu. Oč vlastně šlo, málo kdo ví. Ještě méně smrtelníků si všimlo, že to trvalo Spojeným státům plných pět měsíců, než byly sto dopraveni na místo činu armádu, skládající se asi z půl milionu vojáků a ovšem vojaček. Tímto vojenským činem dostalo strategické vedení vojenských sil Spojených států a jeho projektanti, smrtelnou ránu. Což kdyby se několik let před komedií v Perském zálivu, byla hnula sovětská vojska? Strategové měli vypočítáno, že Sověti by dosáhli Atlantického oceánu v době asi jednoho, či dvou týdnů. Tito strategové, dnes ve skutečnosti lidé bez zaměstnání, kteří pobírají vysokou podporu v nezaměstnanosti, zcela opomenuli vzít v úvahu nemožnost a nesmyslnost v užití atomových zbraní proti sovětským armádám rozloženým od Norska až po jižní Španělsko, samozřejmě že smíchaných s místním obyvatelstvem. Snad by západní mocnosti zničily Moskvu, ale Sověti by byli zničeni New York, atd. Pochybuji, že by americké atomové zbraně byly vypáleny na západní Evropu, neboť na každého sovětského vojáka by zhynuly stovky, ne-li tisíce tamních obyvatel, zatím co americká armáda by byla někde v prostředku Atlantického oceánu a luštila problém, kde by měla přistát. Prostě pobřeží Evropy by nebylo tak přátelské, jako bylo jižní pobřeží Saudské Arábie.

Velkou "událostí" této frašky, která byla nazvána vlasteneckou válkou v Perském zálivu, byla účast čs. jednotek. Prostě politické děti v čele Československa, chtěly ukázat svou loyaltitu k dobrodružství a osobní záležitosti pana Bushe. A takových symbolických gest bylo více. Velikost obřezané republiky měla být demonstrována jejím členstvím v NATO. Členství v Bezpečnostní radě OSN je ovšem líčeno jako velký úspěch zahraniční politiky. Jako za "Beneše" ještě před rokem 1938, když se stal v důsledku rotačního systému předsedou. Po něm nastoupil reprezentant Habeše, ale český národ byl krmen "úspěchy" a "velikostí" Beneše. Starý recept pracuje i nyní. Snahy dostat se do ES jsou přímo legrační, neboť těm lidem nejde o nic jiného, než aby se jejich jméno objevilo v evropském tisku.

Důvodem zájmu ČR o členství v NATO je jejich strach (??) z Ruska. Avšak to (Rusko) jim popletlo celý koncept politického velikášství. Americké noviny totiž přinášejí zprávy, že "Rusko se hodlá zúčastnit mírového tažení NATO. Proti komu? Srbsku?"

Ministr obrany Ruska, Pavel Gračev, při jedné příležitosti oznámil sekretáři obrany Spojených států William J. Perry, jak psalo Chicago Sun-Times ze 4. března, že Rusko plánuje koncem tohoto měsíce vstoupit do společenství NATO za účelem mírového programu.

Američtí a Ruští představitelé říkají, že rozhodnutí Moskvy o vstupu a účasti na programu (NATO) je znamením o pokračujících snahách vlády presidenta Jelcina, aby byla vybudována opravdová spolupráce se Spojenými státy, vzdor rostoucímu nacionalismu doma.

Výše citovaná zpráva dodává, že účast Ruska na programu NATO, vyprovokovala v Moskvě značnou kontraversi a několik zákonodárců v parlamentních slyšeních, která se konala později, mluvilo proti tomuto druhu zahraniční politiky. V čele akcí vidí snahy Spojených států o rozšíření své nadvlády v prostoru tradičního ruského vlivu.

To je ovšem kaňka do scenaria, zřejmě připraveného mezinárodními nomády, kteří by nejraději vytloukli slovanské národy, kde rozhodně nejsou vítáni, jak o tom svědčí jejich účty na rozbití Jugoslávie, Československa, odtržení Bílé Rusy, Ukrajiny a pod. od Moskvy. Každý se bojí příští největší velmoci světa, jako nesporně bude Rusko. Ovšem drželi dole Rusko pomocí krymských válek, japonského imperialismu, německého vývozu marxismu, založeného na starém zákoně. Poškodili Rusko a Slovenstvo, ale jejich síly jsou u konce. A tak začíná nový hon na čarodějnice. Jako vždy, tak vláda politických dětí v ČR zasáhla, aby si udělala jméno, které začíná ve světě zapáchat.

Chicagský Sun-Times přinesl dne 20. března, v rubrice "News Makers", zprávu o prohlášení Václava Velikého: "Český vůdce říká, že znemožní vstup Žirinovskému". Agencie France-Press píše z Prahy: "Přidejte Českou republiku k listině zemí, kde ultranacionalistický vůdce Vladimír Žirinovský není vítán. Český ministerský předseda říká, že by bylo "bezúčelné a hloupé" pro Žirinovského, aby pokračoval se svými plány navštívit českou republiku. "MY ho zde nechceme. Je nežádoucím v naší zemi" pokračuje Klaus. Proč, ptá se tento komentátor?"

Žirinovského antisemitské nadávky a mluvení o vzkříšení ruského imperie poslaly v pravém slova smyslu mrazení zad po Evropě. V

několika zemích byl prohlášen perona non grata. Do České republiky byl pozván na třídní návštěvu Českou republikánskou stranou, která patří k extrémnímu pravému křídlu politického spektra, říká France-Press.

Klaus dále vysvětluje, že by užil (v případě návštěvy Žirinovského) českého zákona, který umožňuje autoritám, aby zakázaly vstup cizincům na dobu jednoho roku, aby byl zachován veřejný pořádek. Potud France-Press a chicagský Sun-Times.

Rádi bychom věděli, co bude asi pan Klaus říkat, až bude stát na lavici obžalovaných a souzen pro velezradu, jako bylo rozbití Československé republiky bez referenda slovenské veřejnosti. Necht' pan Klaus nezapomíná, že jeho vláda je založena na komunistickém klacku a proto každý má právo užít stejných metod. Či "máme odpustit všem, kteří do věrejška byli komunisty..." jak zde prohlásil místopředseda poslanecké sněmovny České republiky, pan Jan Kasal, poslanec za křesťansko-demokratickou unii a místopředseda poslanecké sněmovny?

Ale vrat'me se k výše citovanému zákonu. Užití toho zákona proti Žirinovskému by mělo pro pana Klause velké následky. Především tento zákon je typickým výplodem neinteligentních lidí, ale jasně ukazuje úmysl autorů, kteří se cítí být slabými a nejistými. Vůbec neříká, co to znamená "udržení veřejného pořádku". Napřed přece musí někdo něčím ten pořádek porušit! Ale u těchto lidí, psychologicky desorientovaných komunisty, každá opozice a každé slovo nesouhlasu, které je doprovázeno hlasitým schválením předmětu řečníka, je porušením pořádku. "Udržení veřejného pořádku", byt' i se tato fráze skládala pouze ze tří slov, je velmi širokým pojmem. Bylo by vystoupení Žirinovského porušením veřejného pořádku? Jistě že ano, neboť Klausovo Gestapo může inscenovat nepokoj. Pak jsou tam u nás ovšem lidé, kteří by chtěli slyšet názory pana Žirinovského, ale Klaus se zřejmě bojí, aby někdo, koho nemůže zavřít do vězení, neřekl něco, co by se lidem mohlo líbit. Třeba něco, co by neschvaloval dnešní režim, který si svou kůži chrání jako Hitler a Stalin. Možná, že by mluvil o roku 1948 a veřejných krádežích schválených dnešním parlamentem a prováděných vládou pana Klause. Pan Klaus si sice ve své duši myslí, že Žirinovský je vyřízen. Žirinovský může být zítra smeten, ale také se může státi obrovskou mocí. Již dnes je představitelem největší politické strany Ruska. Což když se stane ministerským předsedou, či ministrem zahraničí, jak o tom svědčí kolující zprávy? Zakáže mu pan Klaus, maloměstský politikář, vstup do ČR? Vždyť Moskva má asi 9 milionů a Sv. Petrohrad asi 4.5 milionu obyvatel. ČR má asi 10½ milionu. Rusko nebylo zničeno a proměněno v bezvýznamnou zemi. Dnešní Rusko stále zabírá více než 76% bývalého Svazu! Žirinovský chce úzkou spolupráci Slovanů a to samo o sobě je nepřijatelné mezinárodním pletichařům, ale Klaus zřejmě slouží těm, kteří chtějí rozbit slovanské země a jejich lid, jak dokázal osobním aktem a dohodou s Mečiarom.

Největším problémem pro ČR, přesněji řečeno, pro pana Klause, je ta skutečnost, že z celkového dovozu zboží 31% přichází z Ruska a 35% českého vývozu jde do Ruska! To jistě pan Klaus neví, neboť by mluvil a jednal jinak. Moc se spoléhá na Spojené státy. Neví však, že celá zahraniční politika Bílého domu a to řinčení šavličkou má své důvody a těmi je neutěšená domácí situace v USA. Zahraniční politika je pouze zástěrkou vnitřních slabostí. To jsou ovšem pro absolventa Vysoké školy ekonomické nepřekonatelné intelektuální problémy.

Příštích několik týdnů, v nehorším měsíci, přinese velkou zábavu. Snad se oficiálně dozvíme, jaký účel má dnes NATO, mimo tu skutečnost, že teoreticky snižuje nezaměstnanost ve Spojených státech a zdejší válečný průmysl stále chrlí letadla, střely, tanky a pod., které ovšem nebudou použity, pokud zahraniční politika Spojených států nevyvolá novou válku na Koreji a svou neschopností nevtlačí Čínu do vyloženě nepřátelského tábora. Nesmíme zapomenout, že Amerika prohrála všechny války, které vedla. Promrhala plody vítězné druhé světové války (svou nerozhodností a ignorancí skutečného stavu věci je zodpovědná za "studenou válku", která tak dobře sloužila Sovětům a veškerému zbrojnímu průmyslu), prohrála válku v Koreji, ve Vietnamu, prohrála zcela zbytečnou Kubu pro neschopnost Kennedyho. Vyhrála však válku s Grenadou (80 tisíc obyvatel) a ovšem válku, vlastně civilní, v Panamě, kde také mimo jiné šlo o to, který kartel bude prodávat omamné jedy v Americe. Poslala vojsko do Somálska, aby pomohla zahnat hlad a nyní musí ven, aby z toho všeho nebyla ještě větší ostuda.

Poslední dobrodružství se ovšem odehrává na Balkáně, v rámci snah o zabránění spolupráce slovanských národů, či eventuálně o jejich přímé zničení. Americká letadla posledního typu střílejí po

Politická úvaha...

Srbech jako po králcích. Proč? Protože islámská náboženská menšina (asi 43%) "národnosti" srbské a chorvatské, by se chtěla zmocnit území obývaného katolickými Chorvaty (asi 17%) a pravoslavnými Srby (asi 31%)! Národnostní válka?

Americká letadla (NATO!) operují také ze základen v Itálii? Snad si tuto okolnost, neslýchanou v dějinách národů a válek, uvědomí Srbové a pošlou alespoň jedno letadlo, byť i okružní cestou, do Itálie. Shození jedné bomby na Řím bylo by oprávněným činem pro Srby. Snad by se svět vzbudil a nenechal se postrkovat po šachovnici "odborníků" z Washingtonu D.C., kteří zakrývají blížící se krach této země.

(Důvody eventuelního krachu: Veřejný dluh v roce 1992 4,064.6 bilionu dolarů; na osobu \$15,846; úrok za jeden rok 292 biliony, t.j. \$1,168.- na jednu osobu ročně! Toto je sklizeň amerického kongresu, většinou v rukou demokratů, čili liberálů.

Bude-li skutečně největší podvod v historii Spojených států, jakým je NAFTA, pak bude zabita výroba této země. Důvody: V Mexiku platy jsou 8x menší než v USA. Je znám tento problém z minulosti a ze zkušenosti, včetně "japonisace" amerického průmyslu. Drtivá většina výroby se odstěhuje do Mexika. Tito výrobci budou platit daně mexické vládě, ne americké! Tím klesne daňový "výnos" ve Státech. Již dnes je ve Státech více než 7 milionů ilegálních emigrantů, pouze z Mexika, kteří tlačí výši mezd dolů. Cesta k nejhorsšímu národohospodářskému jevu, k deflaci, bude otevřena. Dluh na majetcích zůstane na stejné výši, ale příjem dlužníků se sníží. To znamená, že dluhy se protíží a velké procento majetku americké veřejnosti přijde na buben, neboť nebudou sto splácet peněžním ústavům měsíční splátky na "mortgage - hypotéky". Ceny majetku ovšem klesnou a tak lidé budou ponecháni s dluhy většími, než bude cena jejich majetků!

Druhou příčinou krachu bude nové nemocenské - zdravotní pojištění (Health Program), bude-li ovšem schváleno kongresem. Výlohy na nemocenské pojištění se ostře zvýší, neboť je stále mnoho lidí, kteří buď nemají vůbec žádné pojištění, anebo jej mají, ale musí stále ze své kapsy doplácet a tak mnozí z nich radši nejdou k lékaři. Celkové výdaje budou závratné. Je dětským nesmyslem tvrdit, že pojištěnec bude platit 20% a zaměstnavatel 80% pojišťovacích premií. Tento nesmysl může tvrdit jedině expert z Bílého domu. Pojištění pro zaměstnavatele je výdaj a jako takový, podnikatel jej zaúčtuje do ceny výrobků či služby. To je normální kalkulace ceny výrobku. Neznalost tohoto prvního zákona kalkulace v podnikání znamená neodvratný konec podnikatele. Kdo to vše zaplatí? No spotřebitel! Tím se sníží jeho nákupní síla a všechny živnosti v okolí, či výrobci na národní scéně, dostanou méně obchodu. Následek? Opět ty daně! Pokladna federální vlády bude poloprázdná. Lidé budou muset platit větší daně, aby vyrovnali ztrátu. Jinak nebudou kvalitní cesty, nebude kvalitní veřejná doprava, nebude kvalitní školy, nebude kvalitní veřejná bezpečnost, atd.

Není nic špatného s komprehensivním zdravotním plánem pro všechny, pouze zbývá otázka, "kdo to bude platit"? Velká část veřejnosti má fixní ideu, že to bude platit stát. Stát? Z čeho? No z daní přece. Viděl někdy někdo, aby některý stát "vydělal" peníze? Žádný stát nikdy neměl či nevydělal ani krejcar.

Válečné mašinérie musí být likvidovány. O tom se již mluví ve Washingtonu. Řekněme, že Spojené státy nevyvolají válku na Dálném východě - jak to vypadá - a že opravdu nebude žádného nebezpečí,

kteří by mohlo tuto zemi ohrozit. Zastavení přítomného tempa ve zbrojení a drastické snížení počtu vojenských sil bude mít za následek velkou nezaměstnanost, která jen zvýší nezaměstnanost způsobenou zavedením NAFTA a Zdravotního programu pro všechny, z důvodů, popsanych výše. Dnes máme asi 7.1 nezaměstnaných (bez nepotřebných vojáků, výrobců kanonů). V Německu je přes deset procent nezaměstnaných a očekává se, že stoupne na 15%! Ale každá nezaměstnanost vyšší než 10% ohrožuje mravní, politickou a hospodářskou strukturu společnosti a projevuje se veřejnou ignorací zákonů (dopravních, neúctou k majetku - práv - chudých). Vytváří ideální podmínky pro zrod nových Hitlerů a podobných demagogů.

Největším problémem naší společnosti jsou ty dvě generace oscilující kolem roku 1968.

Žijeme v největší společenské revoluci světa a veřejnost si to ani neuvědomuje. Stejně tomu bylo v průmyslové revoluci a v mnoha jiných událostech, které drasticky změnily náš svět a naše životy.

Bez boje nelze žít

František Růžička

V návaznosti na článek "Bojovníci do boje" bych chtěl pokračovat informací o dalším vedeném "boji" na území města Českých Budějovic. Tentokrát se ozval muž nad jiné povolaný, předseda Klubu přátel města K. Kakuška a doporučuje občanům využít právo petiční.

O jaký boj jde tentokrát? Všechny mušky zbraní jsou zacíleny na INFOMAX. Jde o projekt na tepelné zpracování odpadu. Investiční záměr představuje hodnotu asi 450 mil. korun. Je vytýkáno, že v budějovické inverzní kotlině je již tak dostatek jiného zamoření a nejsou zde příznivé podmínky pro rozptýlení do ovzduší. Je nebezpečí, že bude spalován i toxický odpad, že bude odpad přivážen z dalekého okolí a doprava rovněž městu ještě více přitíží. Je požadováno znovu s veřejností věc kvalifikovaně projednat. Pokud se tak nestane, doporučuje vytvořit petiční výbor, ... ale o tom již byla řeč v úvodu.

Na druhé straně názoru tentokrát stojí územní odbor Ministerstva životního prostředí. Z článku ing. L. Baboučkové vyplývá, že již od loňského července jsou zveřejňovány informativní články, probíhala všechna potřebná jednání a občané měli možnost seznámit se s dokumentací. Jenže, jak už to bývá - nebyl zájem (ze stotisícové metropole tak učinili tři občané!). Nečinil tak ani Klub přátel města. Nelze tedy hovořit o dobře utajované akci a není důvod vše znovu s veřejností kvalifikovaně projednávat.

Jak vidíte, Jihočeši to opravdu nemají jednoduché. Sotva utichly barikády kolem Temelína - a divili byste se, jak se některé bojovnice-novinářky s odstupem času opatrně vyjadřují - již se staví barikády nové. Známa bojovnice od Temelína "paní Blanka" tentokrát zaujímá názor vskutku historický. "Nejde mi teď o to, zda spalovna bude stát tu či jinde, nebo snad vůbec ne - o tom rozhodne město, jehož rada vybranou lokalitu právě neschválila. Jde mi o ty bezbřehé disputace, vedené s minimem znalostí o problému, na základě hypotetických či chybných výchozích předpokladů. Děje se tak nejen v případě spalovny. Angličané mají pro podobné postoje hezký termín: "Not in my backyard".

Tak to je "opravdové slovo" řečené snad i do vlastních řad. Bezbřehé disputace, vedené s minimem znalostí o problému. Škoda, že se našim ctihodným novinářkám nedostalo včasějšího procitnutí. Třeba přec rokem. Nemusely by se dnes namáhat s otiskováním názorů čtenářů kteří ještě dnes srovnávají Temelín s JE v Černobylu. Ale třeba je to záměrné. Hlavně, že někdo stále bojuje. Takový dojem ve mně utvrzuje článek další bojovnice, která tentokrát uznala, že opatrnost je matkou moudrosti. "Nedovolila bych si vyslovit jednoznačné stanovisko... Problematika spaloven je možná spornější než využívání energie atomu. Je-li spalovna pro naše podmínky vhodná, je zřejmě sporné a předurčené k podrobnějším diskusím..."

Mám jen vážné obavy, aby se to neodbylo diskusí Děti Země a hnutí Duhy za podpory Greenpeace blokováním silnic, zavážením vjezdů do stavenišť areálů a pohazováním ocelových ježků, na kterých krvácejí gummy náklad'áků. Snad se někdy dočkáme diskusí na skutečně odborných úrovních. Pak snad zmizí i nejrůznější barikády.

Další z nich totiž rostou nedaleko v okrese Strakonice. Ve Vodňanech vstoupili studenti gymnázia do zatím časově neomezené stávky. Důvodem je odvolání ředitele školy ředitelkou Školského úřadu ve Strakonici. Kolem celé záležitosti proběhlo již několik šetření, ale výsledek je stále nulový. Kompetence jsou totiž u nás díky ODS rozloženy tak, že nikdo není schopen cokoliv okamžitě rozhodnout. A tak zasedají komise. Jako ta o 17. listopadu památného roku 1989. Znáte již výsledek?? Já také ne, vždyť jsem jenom prostý občan této demokratické společnosti.

ZLEVNĚNÉ CENY DO EVROPY:

- PRAHA - BRATISLAVA..... \$459.00
- VÍDEŇ..... \$439.00
- FRANKFURT..... \$419.00
- MNICHOV..... \$449.00
- PAŘÍŽ..... \$399.00
- Pro návštěvníky z České a Slovenské republiky do 3 měsíců pobytu jen..... \$599.00

Mimořádné levné zájezdy na Floridu, Havajské ostrovy, Jamajku a do Mexika.

Zveme Vás k zájezdu na XII. Vsesokolský slet do Prahy ve dnech od 1. až 8. července 1994. Speciální ceny letenek na přímém letu Chicago-Praha s Čs. aeroliniemi. Vstupenky na sletové podniky, autobusový zájezd po sletu v Čechách a na Moravě a rovněž Vídeň, Salzburg, Budapešť, Bratislava.

ZAVOLEJTE NEBO NAPIŠTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402

Telefon: 708-749-1333 — 1-800-886-7012

FAX 708-749-1350

MIKI SPIGL

Cermak Road Realty

6226 W. Cermak Rd.
Berwyn, IL

Jestliže zamýšlíte prodat majetek, ohodnocuji zdarma v chicagském okolí. Procenta jsou velmi nízká, chcete-li koupit. Volejte 708-484-4800 nebo domů 708-562-7605

HOUSE FOR SALE

Larger than it looks: 3 plus bedrooms, full finished bsmt., newer kitchen-brick bungalow. 9ft. ceiling and arched entryways. Could be in-law arrangement. \$131,900.

Call Pam at (708) 963-2200 leave message in English.

PRONAJME SE:

5-pokojový byt v Berwynu, 18. ul. a East Ave., s vytápěním, horkou vodou a kuch. zařízením, bez prádelny, \$565 měsíčně. Tel. 863-5323.

Naše písničky nezahynou

Půlhodinku

hudby z naší vlasti
vysílá Jerry Jiráček

na stanici

WCEV 1450 AM

každou středu a pátek
v 8.05 večer.

**Kde možno koupit
HLASATEL:**

- **Minařík Bakery**
5832 W. Čermák Rd., Cicero
Pouze nedělní
- **Brookfield (Minařík II.) Bakery**
9213 Broadway, Brookfield
Pouze nedělní
- **Austin a Čermák Rd.**
Cicero — stánek
- **Prague Sausage & Delicatessen**
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- **Redakce Hlasatele**
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- **The European Village, Ltd.**
6531 W. Čermák Rd., Berwyn
- **Roh Oak Park & Čermák Rd.**
Berwyn — stánek
- **Čermák Rd. & East Ave.**
Berwyn — stánek
- **26th & Ridgeland**
Berwyn, stánek — nedělní
- **V New Yorku: Candy Store**
1437 - 1st Ave., New York, NY

PRODÁM, 88 HONDU CIVIC
LX, 4dr., FM/AM, A/C;
Tel. 708-447-3195

PRODÁ SE

Woodlawn cemetery, part 23,
Southland East Section, 2 lots,
very reasonable price. Phone:
(708) 795-6574 or 484-6075.

Help wanted

Hledám pomocníka na práci.
Full + part time. Tel.
(708) 749-1779.

MALÍŘSKÉ PRÁCE VŠEHO DRUHU - rychle a kvalitně.

Tel. (312) 282-3443 po 7PM, (708) 484-3306.

HELP WANTED

Domovník pro budovu s bydlením, který bydlí v Berwynu. Musí mluvit anglicky. Volejte po 5. hodině 484-3729 nebo 383-8434.

MANUFACTURING MANAGER

To manage Slovakian non-ferrous metal Fabricating Plant. Great opportunity for experienced person fluent in Slovak and English.
COLLEMAN INTERNATIONAL, INC.
2500 Commonwealth Ave.
North Chicago, IL 60064.
Contact: Paula Protine,
Tel. No.: (708) 689-9090 ex. 203,
Fax No.: (708) 689-0103.

Social Service Designee — Group discussion leader. Bohemian Home For the Aged. Must speak both English and Czech or Slovak. Tel. (312) 588-1220.

ATTENTION BERWYN

★★★ **POSTAL JOBS** ★★★
Start \$11.41/hr. + benefits. For application & info, call 1-(216) 324-5504 7am to 10pm 7 days.

Dívka ze Slovenska hledá jakoukoliv práci - opatrování dítěte (dětí), starší osob... Tel. 708-484-9590.

Hledám jakoukoliv práci od 7 AM do 5 PM. Mluvim česky a anglicky. Volejte (708) 652-8795.

Členové církve se objímali po velikonočních službách minulou neděli u tornádem zničeného kostela, Goshem Methodist Church v Piedmontu, Alabama.

PIEDMONT, Alabama

Třináctiletý Marcus Woods byl v kolečkové židli, ale rozhodně se chtěl zúčastnit bohoslužby v kostele, kde před týdnem zahynul jeho otec a sestra. Bylo to na Květnou neděli, když tornádo zničilo kostel Goshen United Methodist Church. Marcus, který se snažil vytáhnout svou sestru ze sutí, si zle pochroumal pravé koleno. Jeho matka je v nemocnici v intenzivní péči se zlomenýma nohama a pávní. Služby navštívilo asi 200 lidí. Seděli na skládacích židlich na parkovišti zbořeného kostela. Při tornádu týden předtím bylo zabito 20 osob, mezi nimi šest dětí.

Pomoc sirotkům v Chorvatsku

Dnes uvádíme fotografii Anity Rabové. Pokud máte zájem o sponsorování některého z českých sirotků z oblasti chorvatského Daruvaru, obraťte se telefonicky na Tomáše Heřmana. Tel.: (416) 234-0834.

IMMIGRATION

55,000 USA GREEN CARDS giving away by lottery soon. Enter the names of friends/relatives living abroad. I.B.S., 203, 1395-A South Columbia Road, Grand Forks, ND. USA. 58201-6009. Ph. (204) 943-0262.

IMMIGRATION TO CANADA Canadian Immigration Lawyer will prepare Visa application and conduct job search for prospective immigrants. Contact: Leonard Simcoe, Ref. Dept. U.S., 1255 Laird Blvd., Suite 208, Mount Royal, Quebec, Canada, H3P 2T1, Fax: (514) 739-0795.

Ondruš & Syn

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře z přineseného peří, hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic, soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen, sklad hotových prošivaných dek z polštářů z husího prachového peří z dakronu. Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Rádi poradíme a odborně obsloužíme český i anglicky. Máme 56-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Navštivte nás!

Ondruš & Syn

6533 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS
484-1700

Furniture

MAKE SURE OUR QUALITY SHOWS. FURNITURE REFINISHERS

At Wickes Furniture, we take pride in our products and we want to make sure they always look their best. Today, as a result of continued growth, we seek skilled professionals to repair wood and upholstered pieces in our customers' homes. In return, we can offer:

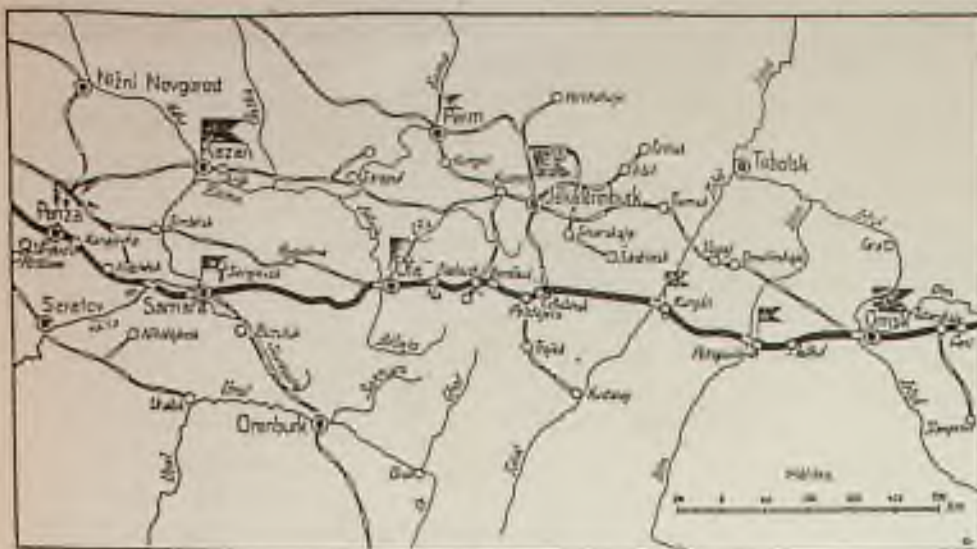
- ✓ excellent starting pay
- ✓ 401(k) plan
- ✓ medical/dental life insurance

Get the facts right away. Apply in person at:

WICKES FURNITURE
DISTRIBUTION CENTER
1100 Lombard Rd.
Lombard, IL 60148
(708) 268-1555

WICKES FURNITURE

The Largest Furniture Retailer in Chicago
Equal Opportunity Employer

Místa, ve kterých byly československé oddíly.

Důležitější bolševické posádky.

GENERÁL RUSKÝCH LEGIÍ R. GAJDA

M O J E P A M Ě T I

ČESKOSLOVENSKÁ ANABASE
ZPĚT NA URÁL PROTI BOLŠEVIKŮM
ADMIRÁL KOIČAK

SIBIŘ.

21. března 1790, Thomas Jefferson se stal prvním státním sekretářem Spojených států.

V r. 1918, v první světové válce, Německo zahájilo "Sommer Offensive" - letní ofenzívu - ve snaze prorazit skrz bitevní linii spojenců, než by mohla dorazit americká posila.

V r. 1928, boss 19. čtvrti města "Diamond Joe" Esposito byl zabit blízko svého domu, 800 S. Oakley Blvd. v Chicagu. Jeho smrt údajně následovala hádku s bottleggerem - pašerákem líhovin.

V r. 1960, 60 lidí bylo zabito a na sta zraněno, když policie střílela na demonstranty v Sharpville v Jižní Africe.

V r. 1965, přes 3,000 lidí, které vedl Rev. Martin Luther King Jr. začalo pochodovat ze Seimy do Montgomery, Alabama, na protest proti odepření volebních práv černým.

V r. 1977 indická ministerská předsedkyně se vzdala úřadu, když nebyla zvolena v parlamentních volbách.

V r. 1980, president Jimmy Carter požádal americké atlety na schůzi v Bílém domě, aby podporovali jeho výzvu k bojkotu Letních olympijských her v Moskvě.

V r. 1984 americká loď pro dopravu letadel Kitty Hawk, se srazila s ruskou ponorkou v Japonském moři.

V r. 1985 policie v Jižní Arice střílela do shromážděných černých, kteří se sešli na památku 25. výročí masakru (demonstrantů) v Sharpville, a zabila 25 lidí.

V r. 1987 herec Robert Preston, nejlépe známý z operety "Music Man" v níž představoval profesora Harolda Hilla, zemřel v Santa Barbara, CA ve věku 68 let.

V r. 1988, sandinistická vláda v Nikaragui a Amerikou podporovaní rebelové začali třídní debaty v pohraničním

Kromě toho je třeba připomenouti, že ruská vláda, bojíc se, aby se neopakovaly události z roku 1905, slídila po každém hnutí, ve kterém se tajilo sebe menší nebezpečí pro absolutism. Tím se též vysvětluje, že Čechoslováci za doby carské vlády mluvili o své vlasti jako o budoucím Československém království — mluvilo se dokonce o té neb oné dynastii — avšak v duši většiny z nich již tenkrát tkvěl obraz svobodné vlasti jako samostatné republiky.

Čechové a Slováci, usedlí v Rusku i v dalekých jeho »okrajínách«^{*)}, porozuměli ihned v prvé dny ruské mobilisace, že přišel čas, kdy osud nabízí snad naposledy Čechům a Slovákům, aby dokázali svoji způsobilost k samostatnému životu. Jejich organizace ve větších ruských městech — v Petrohradě, v Moskvě, v Kijevě, v Charkově, v Oděse, v Rostově na Donu a jinde — byly na poplach. Bylo rozhodnuto ze všech sil pomáhati slovanskému Rusku. Po naléhavých prosbách byly snahy československých usedlíků korunovány v Petrohradě prvním úspěchem: dosaženo povolení formovati t. zv. »Československou družinu«, která by byla složena pouze z příslušníků československého národa. (Název družina znamená totéž v češtině jako v ruštině.) Organizační činnost připomenutých spolků našich usedlých krajanů na Rusi byla koncem roku 1914 soustředěna tím, že se utvořilo ústředí, zvané Svaz československých spolků na Rusi (Sojuz češko-slovackých občestv v Rossii). Hlavní práce při tom připadla Kijevu, poněvadž byl nejbliže frontě a měl nejlepší přehled o potřebách dobrovolců; bylať totiž záložní rota a později prapor většinou v Kijevě. I když se vytýká některým členům těchto československých organizací, že měli při své práci na zřeteli nejen svůj osobní zájem, byla přece jejich práce a zvláště snaha vytvořiti první vojenskou jednotku československého odboje v Rusku, velmi důležitá, neboť to byl základ pro naše pozdější zmohutnění v sílu nezničitelnou a neústupnou. Brzo začal Svaz pracovati i mezi zajatci, řídě se zásadou, že není-li hned možno dosáhnouti povolení ruské vlády k větším vojenským formacím, bude dobré míti za sebou co největší počet československých hlasů, o které by bylo možno opřiti v případě, že by se válka nepředvídaně skončila, požadavek politické samostatnosti československého národa. Svaz začal pracovati ve skromných poměrech — finančně se udržoval dobrovolnou národní daní usedlíků a zajatců — ale v té těžké a temné situaci, jaká tehdy na Rusi byla, položil pevné základy našeho odboje. Jeho sémě se rozrostlo v úrodu mnohonásobnou: Hrstka družiny, jím založené, vzrostla později v pravidelnou šedesátitísícovou armádu nadšených a silných lidí.

V druhé polovici srpna roku 1914 počali se v Michajlovském klášteře v Kijevě sjížděti dobrovolci Čechové a Slováci. K formování družiny byl určen štábeš kijevského vojenského okruhu kádr ruských důstojníků a poddůstojníků. Velitelem formací jmenován podplukovník LOTOCKÝ. Práce zakypěla. Z prvních dobrovolců moskevských byla utvořena 1. rota družiny.

Dne 28. září téhož roku družina, skládající se tehdy již ze čtyř rot, obdržela od moskevské organizace prapor v československých národních barvách s korunou sv. Václava a s erby Čech, Moravy, Slezska a Slovenska. Slavnostní odevzdání praporu konalo se na Sofijském náměstí v Kijevě.

Dne 9. října roku 1914 družina odebrala se na frontu. Byla poslána přes Cholm do Radziwilova, odkudž šla pěšky přes Lvov do Jaroslavě. Tam ji přehlížel generál Radko Dimitriev, který promluvil k našim dobrovolcům procitěnou řeč. Z jeho řeči poprvé poznali, že aspoň někteří vlivní vojenští činitelé chápou náš zápas za samostatnost. Z Jaroslavě byla družina poslána do Landshutu, kde její setniny byly rozděleny k různým ruským jednotkám: 1. rota byla přidělena k 44. pěší divisi, 2. ke 12. armádnímu sboru, 3. a část 4. roty ke 20. haličskému pluku a zbytek 4. roty ke 42. divisi, všichni jako »rozvědčiči« (vyzvědači).

V této době podařilo se Svazu československých spolků na Rusi dosáhnouti spojení s Paříží, kde byli rovněž zástupci našeho národa — z nich nejvýznamnější Dr. Milán Štefanik — a kde českoslovenští usedlíci v listě »Nazdar« a později v »L'indépendance Tchèque« propagovali tytéž myšlenky jako Svaz na Rusi. Pařížští Čechové měli lepší spojení s vlastní a proto mohli dávat celou osvobozovací práci jednotný směr.

1. KRÁTKÝ PŘEHLED VZNIKU ČESKOSLOVENSKÉHO VOJSKA V RUSKU.

V prosinci roku 1914 dali se zapsati do družiny první dobrovolci z československých zajatců, a to v Tarnově, kde byl tehdy štáb družiny. Brzy potom kádr družiny přešel do Kremenčugu, ale později opět se vrátil do Kijeva.

Družina zůstávala i nadále rozdělena po malých oddílech u různých ruských pluků a divisi po celé jihozápadní frontě a stále vykonávala výzvědnou službu. Tento úkol velmi dobře odpovídal schopnostem dobrovolců. Čechoslováci, inteligentnější než prostí vojáci ruští, znali jazyk a zvláštností rakouské armády, znali území, jímž procházela fronta, velmi často mohli dokázat to, co bylo nad síly ruského vojáka. Mnozí se pamatují na případy, jak družiníci před většími operacemi po několik dní pobývali v řadách nepřátelských a jak pokládání jsouce za své, klidně vyzvídali vše, co mohlo prospěti Rusům. »Bývalo často velmi směšné,« píše jeden z družiníků ve svých poznámkách, »že si převlečení odvážlivci chodili po několik dní k rakouským kuchyním pro oběd a kávu«.

Avšak i nelehké byly překážky, jež bylo družiníkům překonávat. Ruští vojáci, dokonce i důstojníci, nevěřili upřímným a dobrým úmyslům Čechoslováků, dotud úplně jim neznámých, a viděli v nich stále Rakušáky, poněvadž přišli z Rakouska a mluvíli řečí téměř nesrozumitelnou, a nikoli bratry Slovany, bojující za osvobození své vlasti. Byly dokonce případy, že družiníci byli podezříváni ze špionáže. A nepřátelé Čechoslováků, germanofilové, jichž bylo v řadách ruského důstojnictva více než dosti, toto podezření ještě živili. Bylo třeba mnoho chrabrosti, sebezapření a lásky k vlasti, aby se vytrvalo pracovat za takových podmínek. Jako na vzácné výjimky vzpomínají starodružiníci na generála Nekrasova a Irmanova.

Přese všechny tyto překážky dobrovolci pracovali s velkým úsilím a hrdinskými »rozvědkami« (výzvědníci) zabezpečili v letopisech ruské armády čestné místo družině. Tomu nasvědčuje na příklad tato zpráva ruského hlavního stanu: »Zpráva ze štábu nejvyššího velitele ze dne 20. ledna roku 1916: Na jih od Pripjati v rajoně Galusie naši výzvědači, mezi nimiž byli Češi, vykonali zdařilé výzvědy, při nichž se zvláště vyznamenal praporčík Syrový.«

Ale vnitřní věci družiny byly málo závidění hodné. Po odchodě plukovníka LOTOCĚHO přišel podplukovník SAZANTOVIČ, který se jako jeho předchůdce mělo starat o materiální stav svých vojáků. Družiníci nedostávali zavčas obleků, často trpěli hladem; avšak vytrvali, správně v tom vidouce intriky, jimiž měli býti dohnáni ke vzpouře. Ruským germanofilům docela se nelíbila naše družina, která den ze dne rostla. Poměry se zlepšily koncem roku 1915.

Tehdy se ujal velení družiny plukovník TROJANOV; družina byla pak přeměněna v 1. československý pluk sv. Václava. (Příkaz z 31. prosince roku 1915.)

Na počátku r. 1916 byl zformován kádr 2. československého pluku Jiřího z Poděbrad a na jaře téhož roku bylo povoleno vytvořit samostatnou 1. československou brigádu, jejímž velením byl pověřen plukovník Trojanov. Tato brigáda měla v Kijevě záložní prapor (Zapasnyj batalion), do kterého počátkem roku 1916 přišlo mnoho důstojníků z bývalých československých zajatců.

S příchodem důstojnictva, které mělo býti kádrem budoucích větších formací, jak jsme o nich snili, změnila se poněkud situace. Bylo jasno, že dosavadní naše vedení, Svaz, nebude mít tolik sil, aby sám zastal práci, která nabývala větších a větších rozměrů. Bylo nutno, aby byli přibráni k práci schopní pracovníci z řad bývalých zajatců, kteří počtem daleko převyšovali ruské Čechy; bylo též nutno, aby tito noví pracovníci měli jistý počet rozhodujících hlasů a aby byla zřízena další oddělení Svazu.

Sjezdem vši veřejnosti československé na Rusi v r. 1917 uznána za hlavu našeho odboje Československá národní rada s profesorem Masarykem v čele a zřízena Odbočka Československé národní rady pro Rusko, která přejala od Svazu věci vojenské i politické, takže Svaz zůstal jen ústředím domácích organizací.

Novou epochu ve vývoji československého vojska na Rusi znamenala ruská únorová revoluce. S ní se zrodily nové naděje i nové možnosti. Svobodný ruský národ nemohl déle překážeti snahám a cílům československých vojenských částí, nemohl brzditi úsilí malých slovanských národů, kteří dychtili svrhnouti se sebe nenáviděné jho cizácké. Vyšší velitelství povolilo prováděti povolávání do vojska a formování v tom rozsahu, jak toho bylo zapotřebí. Avšak v téže době začalo hroziti nové nebezpečí: začal se rozklad ruské armády. Naši dobrovolci musili přihlížeti k tomu, jak ruští vojáci za láhev rumu odnášejí do germánských zákopů pytel chleba a jiných poživatin, aby nasýtili hladovějící »soudruhy« Němce a Maďary. Když se družiníci snažili zdržeti Rusy od bratříčkování s Němci, dostalo se jim za to nadávek a spílání, byli nazýváni opět špiony a nebyli pouštěni na výzvědy. Historickým dokumentem z této doby jest příkaz velitele 3. divise generálmajora Musea, v jehož pravomoci byla tenkrát 1., 3. a 4. setnina.

Trostěněc.

20. května 1917.

Příkaz 3. pěší divisi č. 107.

V poslední době jest často slyšeti mezi vojáky divise slova nedůvěry k výzvědačům-Čechoslovákům 1. roty 1. československého pluku. S lítostí slyším tato slova, neboť vznikla z nesprávného pojmu o čestných úmyslech našich rodných bratří Čechoslováků. Jsem přesvědčen, že porozumí-li každý voják duši Čechoslováka, nemůže míti ani stínu podezření

Pokračování přístě

městečku Sapoa výměnou návrhů na zastavení bojů, a během vyjednávání se usnesli na příměří.

V r. 1992 během debaty v Buffalo, N. Y., demokratický presidentský kandidát, který vedl ve volbách, Bill Clinton, hleděl "obrátit stoly" na soupeře Jerryho Browna nařčením bývalého guvernéra Kalifornie z pokrytectví, týkajícího se příspěvků na volební kampaň.

■ WASHINGTON

Clintonova administrace navrhla zjednodušení vyřizování žádostí přistěhovalců o azyl, aby se zbavila "nedodělků", kterých se nahromadilo 370 tisíc a aby znesnadnila zneužívání systému.

Rep. Charles Schumer (D.-N. Y.) řekl, že návrh je "neúplný a nedostatečný." Řekl, že by "nezavřel zadní vrátka v zákoně o azylu, které dovolily šejku Omaru Abdel-Rahmanovi zůstat ve Spojených státech, když údajně naplánoval bombardování Světového obchodního střediska v New Yorku.

Schumer řekl, že počet nevyřízených žádostí by mohl do konce roku dosáhnout 500,000 tisíc v New Yorku a v Miami, a že to může trvat víc než rok, než se případ dostane před imigračního soudce.

Komisařka INS Doris Meissner oznámila navrženou metodu "fast-track" podle které by legitimní žádosti o azyl byly vyřízeny během šedesáti dnů. Neschválené aplikace by pak byly předány imigračním soudcům, kteří by o nich rozhodli od 180 dnů ode dne podání.

PROVOLÁNÍ VLASTENCE

Draží spoluobčané, probud'te se, stojíme nad propastí, do které nás chtějí svrhnout, abychom byli rozprodáni jako bazarové a bezcenné zboží. Nedopust'me to, zachraňme, co se ještě zachránit dá. Nesmíme připustit tento hazard. Zachraňme demokracii, kterou nám chtějí vzít. Toto je naše země, všech nás, a ne několika jedinců, kteří nám chtějí vládnout. Volám Tě, lide, k jednotě a svornosti, jedině v jednotě je síla, jedině tak porazíme zlo. Nemáme jinou možnost, než jít znovu do ulic a žádat demisi prezidenta, všech vlád a parlamentu a vypsat nové parlamentní volby.

Jestliže neprosadíme naše práva, naše matka vlast bude umírat a my s ní. Je těžce nemocná a potřebuje naši pomoc. Má na to právo, protože je naší matkou a my její děti. Pokud si neuvědomíme naši povinnost k ní, Slováci už nebudou zpívat "Nad Tatrou sa blýská" a Moravané, Slezané a Češi "Kde domov můj", protože už ho nebudeme mít.

Z. Spálovský, Kroměříž